禪七日課

Vạn Lợi Quán Như
Sưu tầm và Biên dịch

NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

Trung tâm Biên phiên dịch Tư liệu Phật giáo Quốc tế
Vĩnh Nghiêm Tùng Thư

Đời ta ta vui

Vạn Lợi Quán Như
(Sưu tầm và Biên dịch)
* * *
NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ
Địa chỉ: Số 9, ngõ 26, phố Hoàng Cầu, quận Đống Đa, Hà Nội
VPGD: Số 347 Đội Cấn, quận Ba Đình, Hà Nội
Điện thoại: 024 66860 751 - 024 66860752
Email: nxbdantri@gmail.com
Website: nxbdantri.com.vn
* * *
Chịu trách nhiệm xuất bản: Bùi Thị Hương
Chịu trách nhiệm nội dung: Lê Quang Khôi
Biên tập: Võ Thị Kim Thanh
Sửa bản in: Vĩnh Nghiêm Tùng Thư
Bìa - Trình bày: OxyDesign

ĐƠN VỊ LIÊN KẾT XUẤT BẢN
Trung tâm Biên phiên dịch
Tư liệu Phật giáo Quốc tế - Vĩnh Nghiêm Tùng Thư
Chùa Long Hưng, thôn Phương Trạch, xã Vĩnh Ngọc,
huyện Đông Anh, Hà Nội
Website: www.phathoc.net | Sách điện tử: www.phapbao.org
Website sách giấy: www.vinhnghiembooks.com
Kênh sách nói Youtube: Sách nói Phật giáo - Pháp Âm Vĩnh Nghiêm

In 10.000 cuốn, khổ 13 x 20,5 cm tại Công ty TNHH In và Thương mại Mê Linh; Địa chỉ: Xóm Chợ, xã Mê Linh, huyện Mê Linh, Hà Nội; Xưởng sản xuất: Số 460 phố Trần Quý Cáp, phường Văn Chương, quận Đống Đa, Hà Nội; Số xác nhận đăng ký xuất bản: 2308-2022/CXBIPH/8-65/DT. Quyết định xuất bản số: 1700/QĐXB-NXBDT ngày 18/7/2022. Mã ISBN: 978-604-378-601-9.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2022.

Lời tựa

Đời ta ta vui là tác phẩm gồm 51 bài tản văn được soạn dịch nhằm truyền tải những thông điệp mang ý nghĩa nhân sinh sâu sắc, để mỗi khi bản thân phải giằng co giữa đôi bờ hiện thực và lý tưởng, người ta thường nhớ lại:

"Sống trong đời này

thuận lợi có lúc,

ngộ nhận mấy khi,

chê cười luôn bị,

chỉ mong bình an".

Chúng ta phải làm sao để an ủi chính mình, lấy đâu là chỗ dựa tinh thần lúc buồn đau thất chí? Câu trả lời chính là:

"Có một số nỗi đau,

buông xuống là giải thoát;

Có một số phiền muộn,

nghĩ xong là an lành;

Có một số sự tình,

cần tận tâm, tận lực;

Có một số sai lầm,

cần tha thứ, bao dung;

Có một số rối ren,

nhìn đơn giản cho gương mặt thanh thản"...

Đúng như thế, khi làm việc chúng ta phải tận tâm, tận lực, nhưng khi đạt được thành công nào đó trong cuộc đời thì bạn cũng chớ vội đắc ý, hài lòng mà quên đi bổn phận, bất cứ lúc nào ta cũng sẵn sàng tâm thế buông xuống, tùy duyên.

Có đôi lúc trong cuộc sống, chúng ta né tránh việc phải mất đi điều gì đó, hoặc vì thói quen, hoặc vì trân trọng tình cảm mà không nỡ rời xa. Bài viết "Phải chịu đau thương bao nhiêu lần nữa, bạn mới can đảm buông" cho chúng ta một lời tâm sự chân thành:

> *"... Trên người bạn giờ đã đầy thương tích, sao vẫn còn muốn toàn tâm toàn ý vì người đó?*
>
> *Phải chịu đau thương bao nhiêu lần nữa, bạn mới can đảm từ bỏ...?"*

Bởi nhân duyên đã hết, định mệnh chia ly thì chớ nên cưỡng cầu.

> *"... Tất cả những sự việc và con người chúng ta gặp gỡ trong cuộc đời này đều dựa vào thời gian, đều do nhân duyên.*
>
> *Thời gian đã điểm, nhân duyên đã cạn, tình cảm nhạt nhòa, những thứ đã qua hãy để nó đi qua.*
>
> *Nếu không thể quay trở lại thì tốt nhất đừng thử quay đầu.*
>
> *Nhân duyên chưa đến thì kiên nhẫn chờ đợi, hãy làm tốt chính mình, cưỡng cầu cũng vô ích".*

Chúng ta cần phải học cách chấp nhận, bởi hạnh phúc hay khổ đau luôn là hai mặt, phải có của cuộc đời, giữ gìn những điều tốt đẹp trong tâm hồn mình để mỗi ngày đều hướng thiện, hướng thượng. Tâm hồn này:

"Không quên ân nhân,

chẳng nhớ điều xấu,

thôi nghĩ thị phi,

chớ ghi oán hận".

Cũng vì biết chấp nhận, coi nỗi đau như một phần cuộc sống cho nên, khi tình cảm bất như ý, lòng mang đầy nỗi thất vọng, muộn phiền thì cũng luôn nguyện cầu cho cả hai được tự tại, bình yên:

"Không có ai yêu thích sự cô độc cả!

Nhưng so với sự thất vọng, buồn rầu của tình cảm thì cô độc lại có ý nghĩa hơn rất nhiều.

Tôi rất mong muốn nhìn bạn lần cuối, nhưng tôi sẽ không lên tiếng yêu cầu gặp bạn.

Không phải vì tôi là người kiêu ngạo, mà bởi vì nếu tôi muốn gặp bạn, và bạn cũng tự nguyện muốn gặp tôi, thì cuộc hội ngộ của chúng ta mới thật sự có ý nghĩa.

Sau này, cho dù chúng ta không còn gặp lại nhau nữa, chỉ mong muốn:

Tôi sống ung dung, bạn đời tự tại".

Nguyện cầu như vậy là vì ta hiểu được rằng, nếu cứ mãi luyến tiếc quá khứ, cứ mãi sống trong vọng tưởng về những kỷ niệm vốn không còn ý nghĩa với người rời đi, thì chính mình đang từng phút, từng giây ngược đãi chính bản thân mình.

Nhưng, cuộc sống dù có thế nào chăng nữa, chúng ta cũng cần giữ niềm tin, bởi nhất định ai rồi cũng sẽ tìm được một tâm hồn đồng điệu, tìm được tri kỷ tri âm để chia sẻ niềm vui, nỗi buồn trong cuộc đời này.

"Không cần hơn thua - luyện tâm trong ngày bất an" cũng là một thông điệp được gửi đến, chỉ cần chúng ta bớt mong cầu, bớt tính toán hơn thua được mất, thì có thể bình thản ngay trong sự rối loạn bất an; Biết "làm tốt chính mình" cũng là một sự hoàn mỹ!

"Cuộc đời như một ván cờ, cho nên,

bạn chỉ cần chơi tốt nước cờ của mình;

Khỏe mạnh mà sống,

bình thản mà vui,

chân thành mà quý,

bận nhưng vui vẻ,

đó là

một sự hoàn mỹ,

một sự giàu có,

một sự hạnh phúc".

Từng câu, từng chữ trong tác phẩm *Đời ta ta vui* chính là những lời tâm sự của tác giả và dịch giả gửi tới độc giả thân mến. Bạn hãy từ từ đọc, lắng đọng và cảm nhận, bạn sẽ thấy như mình đang lạc vào một câu chuyện với đầy đủ các cung bậc cảm xúc của một con người khi đối diện với cuộc sống, tiếp nhận và giải quyết các vấn đề cuộc đời một cách nhân văn và sâu sắc nhất.

Hy vọng độc giả có nhân duyên cầm trên tay tác phẩm này, sẽ tiếp nhận được nguồn năng lượng tích cực, an lành tưới mát tâm hồn, để rồi từ đó lan tỏa yêu thương đến mọi người, khiến cho cuộc đời thêm ấm áp, an vui.

Lời cuối, xin được nhắn gửi tới người "*Hơi thở ta còn mượn của đất trời huống chi thân tâm này*", vì vậy đời ta ta cứ vui thôi!

Duyên Phật đất Long Hưng,

Hà Nội, 20/06/2022

Vạn Lợi Quán Như

1
Đời ta ta vui!

Sống trong đời này
thuận lợi có lúc,
ngộ nhận mấy khi,
chê cười luôn bị,
chỉ mong bình an.

Đời,
nói thì rất dễ.
Nghe,
cũng đâu có gì.
Nhưng sống sao cho tốt
lại không hề đơn giản.
Phóng khoáng quá
người ta nói bạn lãng phí.

Rộng rãi quá
người ta nói bạn khoe khoang.
Bạn yên lặng, điềm tĩnh

người ta sẽ nói bạn tự cao, tự ngạo.
Bạn sống đơn thuần, chất phác
người ta nói bạn là kẻ nhu nhược, vô dụng.
Bạn giàu có
người ta sẽ ganh ghét, đố kỵ.
Bạn thất bại
người ta sẽ nói bạn đáng nhận báo ứng.
Thật khó mà làm vừa lòng mọi người.

Làm người
sống chạy theo miệng lưỡi của người khác thật
là khó!
Bất luận bạn sống tốt hay xấu
đều bị đem ra bàn tán;
Bất luận bạn làm được hay không
cũng có người ghi nhớ hận thù;
Bất luận bạn có thản nhiên hay tự tại
cũng có người cảm thấy chướng tai, gai mắt;
Bất luận bạn thiện lương hay không
thì cũng có người nói tốt, nói xấu.

Làm người thật khó!
Bởi chúng ta không có cách nào dẹp được dư luận.
Làm người không đơn giản!

Bởi vì người ta nghĩ dư luận đó đều là sự thật.

Có một số niềm vui,

người khác không thể hiểu được;

Có một số đau thương,

người khác không thể cảm nhận thay.

Vì thế đâu cần phải quan tâm những việc đó làm gì.

Đời ta ta vui

là đủ!

Có một số nỗi đau,

buông xuống là giải thoát;

Có một số phiền muộn,

nghĩ xong là an lành;

Có một số sự tình,

cần tận tâm, tận lực;

Có một số sai lầm,

cần tha thứ, bao dung;

Có một số rối ren,

nhìn đơn giản cho gương mặt thanh thản;

Có một số đổ vỡ, biết vậy…

Cuộc sống không hề đơn giản nên hãy sống tùy duyên.

Người khác muốn so đo hơn thua thì kệ họ tốn sức suy nghĩ.

Bớt lo lắng chuyện thị phi để đời sống an nhàn, tự tại;

Bớt lo lắng miệng đời để cuộc sống thanh cao.

Không nghĩ đến những phiền não hôm qua,

cũng đừng tạo ra đau thương không đáng có của hôm nay.

Sống là chính mình,

mỗi ngày đều hợp ý, vừa lòng.

Đời ta ta vui

là đủ!

2
Chúng ta sống, mưu cầu cái gì?

Chúng ta sống không phải vì mưu cầu sự vui vẻ, hạnh phúc hay sao!

Mỗi ngày đều bận lo toan, tính toán, bạn có mệt không?

Mỗi lúc đều so đo thiệt hơn, bạn đã chán chưa?

Lúc nào cũng tranh giành qua lại, bạn thấy đủ rồi chứ?

Người khác tùy tiện nói, sao vội để trong lòng?

Người khác khoa tay múa chân, cũng ghi trong tấc dạ.

Mỗi ngày bạn vì mấy chuyện tầm phào mà để tâm, không mệt hay sao?

Bạn đều vì những kẻ rỗi hơi mà tức giận, không thấy phiền chứ?

Bạn cứ thưởng thức hương vị của cuộc sống, quan tâm người khác nói làm gì!

Bạn cứ cảm nhận giấc mơ đẹp của tâm hồn quan tâm người khác cười mà chi!

Một đời này của chúng ta chỉ ngắn ngủi như vậy.

Hà tất để bản thân uể oải không qua nổi! Hà tất để bản thân đánh mất sự thanh tao!

Con mắt giống nhau, nhưng cách nhìn lại khác.

Đôi tai giống nhau, nhưng điều nghe thấy lại bất đồng.

Cái miệng giống nhau, nhưng cách nói năng muôn vẻ.

Cũng là tâm hồn, nhưng mỗi người lại có những cảm nhận khác biệt.

Đồng tiền giống nhau, nhưng cách tiêu pha của mỗi người lại khác.

Cùng là con người, nhưng mỗi chúng ta lại có cách sống của riêng mình.

Vợ chồng cả một đời nương tựa vào nhau, phải chăm sóc từng chút.

Bằng hữu là những người giúp đỡ chúng ta nhiều nhất, nên cần biết quý trọng.

Gia đình là nơi không thể rời xa, nên phải biết để tâm giữ gìn.

Cuộc đời vô thường, nên nhìn xa trông rộng, phóng khoáng hơn.

Phiền não là do mình tự chuốc lấy, nên biết cách tránh đi.

Sức khỏe là thứ cần thiết nhất, hãy đặt lên hàng đầu.

Sự mềm yếu là khó tránh khỏi, cho nên phải cố gắng, kiên cường.

Lận đận là điều không thể tránh, hãy dũng cảm đối mặt.

Tâm hồn là của chính mình, nên hãy tự vui vẻ, nhu hòa.

* *Học cách vui vẻ*

Không để những việc vô ích lấy đi sự vui vẻ của mình.

Đừng để áp lực ảnh hưởng đến tâm trạng của bản thân.

Đừng để sự buồn bực làm mất đi nụ cười của bạn.

* *Dùng trái tim để cân nhắc*

Cuộc đời của chúng ta cũng đã đi được quá nửa đoạn đường.

Hợp nhau thì cùng làm bạn, ghét bỏ thì hãy rời đi.

Vui vẻ thì năng thăm hỏi, đau lòng gặp gỡ làm gì?

Cứ giản đơn như vậy trải qua cuộc sống mỗi ngày.

3

Không tranh trước đầu ngọn gió

* *Thời đại này:*

Trung hậu, thành thực, thường bị khi phụ.

Tâm địa thiện lương, luôn chịu thiệt thòi.

Thiện lương và thành thực, bản thân cứ nỗ lực làm những điều tốt đẹp.

Không tranh trước đầu ngọn gió, không giành giật cái tốt hơn người.

Khổ cực, mệt mỏi, đều nguyện gánh vác.

* *Xã hội này:*

Người tốt, nào được đánh giá cao hơn kẻ lẻo mép!

Chìm đầu vào làm việc, lại không có ai khen ngợi, ghi nhận.

Biết nói đạo lý, lại bị ghen ghét.

Hết mình vì người, sau lưng lại bị đàm luận thị phi.

Kẻ lười nhác trốn tránh, chẳng bị ai oán trách.

* *Dần dần ta mới phát hiện:*

Thành thật

thường thua thiệt.

Giả dối

luôn chiến thắng.
Giả dối,
thì được trọng dụng,
Thành thật,
chẳng ai quan tâm.
Ôm gối kẻ trên,
thì tiền đồ rộng mở.
Giữ gìn khuôn phép
đường tiến bước mịt mờ.

Miệng lưỡi tốt,
chỉ là biểu hiện bên ngoài.
Có một bản tâm tốt,
mới là hạt giống thực sự.

Có miệng lưỡi tốt,
chỉ nhất thời được yêu quý.
Có một bản tâm tốt,
mới được trọng dụng lâu dài.

* *Chắc chắn:*
Mọi người làm gì
đều có nhân duyên quả báo.
Có bản tâm tốt,

nhất định sẽ được đối đãi tử tế.

Con người thiện lương,

nhất định sẽ nhận được sự yêu mến của mọi người.

4
Thời gian như một chiếc sàng

Thời gian như một chiếc sàng
giúp bạn chắt lọc người bên cạnh,
giữ người thật lòng,
tiễn người giả dối.

Bất luận tình cảm như thế nào,
trước sự minh chứng của thời gian,
đều hiển lộ rõ ràng.
Nếu là thật
thì đó là tinh phẩm;
Còn nếu là giả
thì đó chỉ là hàng nhái mà thôi.

Cuộc đời này, giao lưu, gặp gỡ vô số người,
chúng ta trao đi sự lương thiện một cách vội vàng,
vô ý;

Bởi vậy mà làm hư biết bao nhiêu người,

khiến họ không hiểu được thế nào là sự cảm ơn.

Chúng ta đã vô tình đem sự bao dung,

bao che những người bạc nghĩa.

Khi cần đến,

họ gọi mình là anh em;

Khi không cần,

thì họ thẳng thừng trở mặt.

Cho nên,

xin trân trọng những người

mà "chiếc sàng thời gian" đã lọc.

Tình cảm chân thật,

thì dù thời gian cách trở bao lâu,

khi gặp việc, không bao giờ xoay chuyển.

Bạn bè chân tình,

thì dù tháng năm thay đổi,

vẫn sẽ vẹn nguyên, không vì xa mặt mà cách lòng.

Thời gian như tấm gương phản chiếu sự

chân thành.

Ai đầu môi, chót lưỡi?

Ai đùa giỡn cuộc đời?

Ai thật lòng?

Ai chất phác?

Ai chân thành?

Lúc cần thiết sẽ tự nhiên lộ diện.

Thời gian sẽ gạn lọc được người bạn chân tình.

Ai sẽ dừng lại sau một khoảng thời gian bên cạnh?

Ai chỉ đi cùng bạn nhất thời?

Ai lâu dài bên cạnh bạn cả đời?

Thời gian trôi qua, ắt sẽ rõ ràng cả thôi.

Thời gian chính là chiếc sàng

song hành cùng bạn trên con đường đời,

chọn lọc những người bạn thật sự,

vạch trần những người giả tình giả nghĩa.

Không luận là tình bạn hay tình yêu,

chịu đựng được thử thách của thời gian,

thì đó là báu vật.

Cảm ơn thời gian!

Khiến cho chúng ta học được sự kiên cường;

Giúp chúng ta nhận được chân tình thật giả.

Thời gian như một chiếc sàng

giúp ta nhìn thật rõ ràng,

hiểu thật thấu đáo.

Tình cảm thật sự,

không sợ gì thử thách;

Tình cảm giả dối,

nhất định không đồng hành.

5

Cuộc đời con người như một con đường

Cuộc đời con người như một con đường,

đâu chỉ toàn là bằng phẳng,

sẽ có những chỗ khúc khuỷu, gập ghềnh.

Cố gắng kiên trì,

mới đến được điểm cuối cùng.

Nửa đường từ bỏ,

thì vĩnh viễn sao biết được điểm đích.

Con người ở đời bất luận làm việc gì,

đều phải thật cẩn thận.

Một khi làm sai,

khó có thể sửa chữa.

Cũng như chọn sai đường,

sẽ cả một đời hối hận.

Cuộc đời con người:

Đi đúng đường

thì nhẹ nhàng, thoải mái.

Đi sai đường,

cất bước vạn gian nan.

Đường ở dưới chân mình,

hãy tự dựa vào cảm nhận của bản thân.

Dù có nhiều chướng ngại,

vẫn phải kiên trì tiến bước.

Dù thuận lợi hay khó khăn,

vẫn phải dũng cảm đương đầu.

Tình cảm:

Nắm tay đúng người,

thì trái tim sẽ ấm áp.

Trao tay sai người,

chỉ còn lại cay đắng, khổ đau.

Trái tim chỉ có một,

cho nên đừng phung phí.

Gửi nó nơi người thật tâm,

thứ ta nhận lại là sự trân trọng.

Giao cho kẻ giả dối,

ta nhận lại chỉ toàn thương đau.

Kết giao với nhau

Kết bạn đúng người,

thì thoải mái, nhẹ nhàng.

Kết bạn sai người,

sẽ vô cùng rắc rối.

Bạn bè không ở số lượng,

mà quý ở chất lượng.

Bạn khó khăn liền đưa tay giúp đỡ,

mới đúng là bạn bè thật sự.

Lúc gặp khó khăn lại nhắm mắt làm ngơ,

thì chính là tình bạn giả dối.

Người sống trong thế giới này

Tìm được tình yêu chân thành,

thì hạnh phúc tràn đầy.

Kết giao đúng bạn bè chân thật,

có được sự thấu hiểu, cảm thông.

Con đường,

đi sai một bước,

hối hận cả đời.

Bạn bè,

kết giao sai người,

ám ảnh một đời.

Tình cảm,

nắm tay sai người,

trái tim ngàn vết cắt.

Thế nên

để đi đúng con đường,

phải hiểu rõ tâm hồn người xung quanh.

Không nên,

để sự nhiệt tình ngoài mặt trở thành cảm xúc thật,

để bạn bè trên bàn nhậu trở thành tri âm.

Biết người biết mặt nhưng không hẳn đã biết lòng,

vẽ rồng vẽ hổ khó vẽ được xương.

Đâu phải ai cũng đối xử tốt với bạn!

Giả sử đối tốt với bạn,

chưa chắc họ thật sự quan tâm đến bạn.

Trong cuộc đời con người có hàng nghìn con đường.

Bằng phẳng cũng tốt,

gập ghềnh cũng được,

thích hợp với bản thân mới là tốt nhất.

Trong chuyện tình cảm,

ngàn vạn lần ghi nhớ đừng nắm nhầm bàn tay.

Bình thường cũng tốt,

lãng mạn cũng được,

thành tâm, thành ý mới là tốt nhất.

Kết bạn
ngàn vạn lần ghi nhớ đừng nhìn nhầm người.
Ăn uống cũng tốt,
chơi bời cũng không sao,
lúc khó khăn mà giúp đỡ nhau mới là tốt nhất.

Cuộc đời của mình
tự mình làm chủ.
Tình cảm của mình
tự mình kiểm soát.
Bất luận trong công việc hay tình cảm,
hãy luôn cẩn thận,
dùng tấm lòng mà kết giao.
Đi đúng từng con đường,
trân trọng từng chút tình cảm,
sẽ không lưu lại sự nuối tiếc vô phương bù đắp,
cũng không tạo nên sai lầm khó lòng cứu vãn!

6

Đừng quá lo lắng, tất cả sẽ tốt thôi

1. Nhân duyên quả báo công bằng lắm

Nếu như cuộc đời đóng một cánh cửa của bạn, thì cùng lúc đó, nhất định sẽ mở ra cho bạn một cánh cửa khác.

Bất luận là bạn có gặp phải việc tồi tệ đến thế nào, đừng lo sợ, cũng đừng hoang mang.

Cho dù gặp vực thẳm khó qua, nếu quyết tâm, bền chí, đồng lòng, thì nhất định chúng ta sẽ vượt qua.

Mưa không chỉ rơi mãi một nơi. Đằng sau thất bại và trắc trở, luôn tiềm tàng ánh sáng dẫn đường đến thành công. Hãy duy trì tâm trí lạc quan, thái độ tích cực để đối mặt với mọi thử thách.

Đó chính là bước thứ nhất để giải quyết sự việc xảy đến, giúp ta chiến thắng tất cả khó khăn.

2. Đừng sợ hãi! Trời cao kia không bao giờ sụp xuống đâu

Chỉ cần bạn hạ quyết tâm khắc phục mọi sợ hãi, thì trong tương lai sẽ đạt được mục tiêu của mình.

Khi làm việc hãy tập trung tư tưởng, chuẩn bị mọi thứ thật kỹ càng, thì bạn sẽ có được sự yên tâm. Bản thân có dũng khí, thì sợ hãi sẽ tự nhiên biến mất.

Cuộc đời con người sẽ luôn có khó khăn, trắc trở, mỗi lần ngã là một lần bớt dại, mỗi lần ngã là trở ngại nào cũng vượt qua, mỗi khó khăn lại cho bạn thêm một phần kiến thức. Tất cả những gì bạn trải qua, đều là nhân - quả, nghiệp - duyên để cho ta rèn luyện

kiên cường.

Sau khi bạn thốt lên câu: "Thật không ngờ!" cũng là lúc bạn sẽ hiểu thêm một điều gì đó.

Trưởng thành cũng có nghĩa là bạn đang thay đổi.

Dũng cảm hơn nhé!

Trời có sập xuống còn có người cao hơn chống đỡ.

Hãy thể nghiệm một lần, dũng cảm một lần đi!

Cuộc sống của chúng ta, là một cuộc thể nghiệm vĩ đại.

3. Đừng thất vọng, cơ hội của bạn vẫn còn

Người thành công là người luôn tin tưởng ở chính mình.

Thất bại lớn nhất của con người chính là "tuyệt vọng".

Tài sản lớn nhất của con người chính là "hy vọng".

Con người nhiều lúc không được như ý, gặp phải trở ngại khó khăn trong cuộc sống, đừng oán trách, mà hãy nỗ lực, thích nghi.

Trong thế giới này, người can đảm tạo ra cơ hội mới là người mạnh mẽ.

Chần chừ đợi chờ cơ hội đến, là bạn đã bỏ lỡ duyên lành.

Giả sử có một ngày, trên trời rơi xuống một cái bánh, nó sẽ rơi vào người biết ngẩng đầu, há miệng.

Cuộc đời con người, luôn chứa đựng sự thử nghiệm và sai lầm.

Cho nên, một lần thất bại không có nghĩa là bạn đã bị loại.

Chỉ cần có lòng kiên trì, cơ hội sẽ đến với bạn.

4. Đừng bỏ cuộc, hãy kiên trì bạn sẽ có hy vọng

Đời người nếu có con đường đưa đến thất bại, bạn phải tự mình chủ động bỏ con đường đó đi.

Không ai có thể đánh thức một người đang giả ngủ. Cũng vậy, chỉ có bạn mới có thể an ủi chính bản thân mình.

Nếu bạn nghĩ: “Mình phải bỏ cuộc!”

Vậy thì, bạn sẽ không còn một tia hy vọng nào nữa rồi.

Vĩ nhân là người vĩ đại trên thế giới này.

Đối diện với nghịch cảnh, khi người khác đã bỏ cuộc rồi, thì anh ta vẫn quyết tâm thực hiện mục tiêu đó đến cùng.

Cần phải biết rằng, hy vọng sẽ xuất hiện ở lúc gần tuyệt vọng, tiếp tục kiên trì, nhất định bạn sẽ thành công.

5. Đừng miễn cưỡng, hãy thuận theo tự nhiên

Trong cuộc sống, sẽ có những việc xảy ra mà bạn không thể nào thay đổi được.

Vậy thì:

Học cách tiếp nhận hiện thực, cũng là một sự trưởng thành. Cố gắng hết sức, thuận theo tự nhiên mà hành động.

Khi bạn đã nỗ lực hết sức thì cho dù kết quả có ra sao, cũng không hề nuối tiếc.

Thế giới này, không ai có thể làm tất cả mọi việc theo ý muốn.

Chỉ cần chúng ta quyết tâm thực hiện, sẽ không phải áy náy trong lòng.

Sức lực của mỗi người đều có giới hạn.

Có một số việc, nếu làm không được, thì hãy bỏ qua đi.

Có một số người, nếu đã không thể ở bên cạnh, thì đừng nên miễn cưỡng.

6. Đừng đau lòng, tất cả rồi sẽ qua đi

Mỗi người chúng ta, trong cuộc sống ngắn ngủi này, ai rồi cũng phải một lần sinh ly, tử biệt.

Điều này là định luật không thể thay đổi.

Những lúc đau lòng và tủi thân, bạn hãy cứ khóc nhé!

Khóc xong rồi, thì đi rửa mặt, kiên cường, mạnh mẽ bỏ qua tất cả,

tự vỗ nhẹ vào mặt mình mấy cái cho tỉnh, nở một nụ cười tươi cho khuôn mặt rạng rỡ trở lại.

Đau lòng làm chi, tất cả đều đã là quá khứ.

7

100 - 1 = 0 là kết quả đau lòng!

Một vị Thầy viết lên bảng đen cho các đệ tử xem kết quả bốn phép cộng: 2 + 2 = 4; 4 + 4 = 8; 8 + 8 = 16; 9 + 9 = 19

Bất ngờ, các đệ tử nhao nhao tranh nhau ý kiến: "Sư phụ cộng sai một kết quả rồi! Sư phụ cộng sai một kết quả rồi!" v.v.

Đợi những âm thanh ồn ào đúng sai lặng xuống, vị Thầy mới hiền từ, thong thả trả lời: "Đúng vậy, các con thấy rất rõ, ta cộng bị sai một kết quả. Nhưng tại sao ba kết quả kia đúng, các con lại không có một lời khen ngợi, mà chỉ có một phép toán sai đã vội biểu hiện thái quá như thế? Nào chê ta đã già, đầu óc lú lẫn, hay là xưa ít học, không có trình độ, v.v."

Cuộc sống làm người là vậy đó, bạn đối với mọi người tốt cả trăm lần họ không ghi nhớ, nhưng chỉ cần một lần bạn sơ sót thì mọi người xóa sạch hết kết quả của trăm lần trước kia. Đây chính là đạo lý 100 – 1 = 0.

Người xưa nhận xét rất đúng : "Một bát gạo" cho đi sẽ có một người cảm ơn, ghi lòng tạc dạ; còn "một bao gạo" biếu đi sẽ hình thành oán hận.

Có một số người đã hình thành thói quen chỉ biết nhận mà không biết cảm ơn, còn khi có gì đó chưa như ý thì lại trách móc người khác. Họ không bao giờ nghĩ rằng, bản thân đã từng nhận biết bao nhiêu ân huệ của người khác.

V ì thế chúng ta phải biết cách ứng xử cho đúng với phép toán 100 – 1 = 0, và làm người cho có được kết quả 100 – 1 = 99.

8

Có ai hoàn hảo cả đâu, nên hãy sống bao dung!

Sống ở trên đời này,

mỗi người đều có những nỗi lòng ẩn giấu,

những khúc mắc không thể sẻ chia;

Có những lúc mệt mỏi, chán chường,

trái tim trĩu nặng tâm sự mà chẳng thể nào thổ lộ cùng ai.

Người dù có năng lực, nhưng cũng sẽ có lúc thất bại;

Người có kiên cường đến mấy, cũng sẽ có lúc yếu mềm;

Người có lạc quan đến đâu, cũng có khi rơi lệ;

Người có danh giá đến thế nào, cũng sẽ có lúc cô đơn.

Sự mệt mỏi của đàn ông, người phụ nữ không thể nào nghĩ hết;

Sự khổ cực của phụ nữ, cánh đàn ông đâu thấu hiểu tận cùng;

Cha mẹ luôn thương yêu con cháu,

nhưng con cháu đâu cảm nhận được nỗi lòng
cha mẹ.

Thực ra, không kể đàn ông hay phụ nữ, ai cũng
đều muốn:
Có một bờ vai,
để khi mệt rồi, dựa vào nghỉ ngơi phút chốc;
Có một người tri âm,
để thổ lộ được hết lòng mình khi yếu đuối, cô đơn;
Có một khoảng thời gian,
để từ từ, chậm rãi bỏ đi áp lực;
Có một bầu trời riêng,
để thả lỏng, sống thật với chính bản thân mình.

Không ai là hoàn hảo cả,
xin hãy sống bao dung nhiều hơn cho nhau nhé!
Chẳng cần phải tính toán so đo,
khuyết điểm ai cũng có,
nên đừng buông lời chỉ trích đau lòng.
Trong cuộc sống
ai cũng sẽ có lúc mắc phải sai lầm.
Hiểu được nhau, thông cảm
và bao dung là thứ trân quý nhất;

Học được cách từ bỏ, tha thứ
là phẩm chất tuyệt vời.

Con người không có ai là hoàn hảo,
xin hãy thấu hiểu cho nhau.
Lúc tâm tình buồn nản,
ai cũng muốn tìm nơi để trút bầu tâm sự.
Lúc tức giận,
ai cũng đều nóng nảy, "giận quá mất khôn".
Vậy, hãy thử đổi vị trí để suy nghĩ,
để hiểu rõ cảm xúc của người khác.

Tình cảm muốn sâu sắc,
cần có sự chân thành;
Tình cảm muốn tốt đẹp,
cần có sự khoan dung.

Vàng còn phải đãi,
nên con người đâu có ai là hoàn hảo.
Con người không phải là thánh thần,
nên ai cũng đã từng mắc lỗi.

Vậy, hãy sống:
Nhiều hơn

một phần vị tha,

nhiều hơn

một sự thân thiện,

nhiều hơn

một lòng bao dung,

bạn sẽ được

nhiều hơn

một tấm thâm tình.

9
Bao dung - Hạnh phúc

Bao dung

Người một nhà,

bao dung càng lớn thì hạnh phúc càng đong đầy.

Vợ chồng,

bao dung càng lớn thì tình cảm càng thắm thiết.

Hàng xóm với nhau,

bao dung càng lớn thì càng thân thiện.

Bạn bè,

bao dung càng lớn thì tình hữu nghị càng bền vững.

Đồng nghiệp với nhau,

bao dung càng lớn thì sự nghiệp càng thuận lợi...

Cuộc sống không phải là chiến trường,

không cần phải so sánh cao thấp.

Giữa con người với con người,

càng hiểu về nhau

thì càng giảm thiểu những hiểu lầm, ngộ nhận.

Dùng tâm để đối đãi với nhau,

thêm một phần bao dung

thì giảm đi một phần tranh chấp.

Hạnh phúc

Con người

thường cho mình là quan trọng nhất,

nên hay lo chuyện được mất, hơn thua.

Không nên

đem kiến thức và cách nhìn của mình

để bình luận về người khác.

Kỳ thực,

tâm rộng bao nhiêu thì hạnh phúc bấy nhiêu,

bao dung càng lớn, đạt được càng nhiều.

Không nên nói xấu sau lưng người khác,

cũng không nên lo ngại bị đàm luận thị phi.

Khi một người không có gì thì đâu ai để ý,

người càng xuất sắc thì càng hay bị đem ra bình luận.

Trên đời đâu có việc gì mà chưa từng bị bình phẩm,

có ai là không từng bị người khác chê trách?

Có một số việc cần phải nhẫn, thì không nên tức giận;

Có một số người cần phải nhường, thì không nên hơn thua.

Miệng lưỡi chịu thiệt một chút,

nhường họ đôi lời cũng có sao đâu!

Nước sâu thì phẳng lặng,

người chững chạc thường trầm tính.

Học cách thấu hiểu tâm tư của người;

Học cách nhẫn nhịn đối diện sự bất mãn.

Làm người

Chỉ cầu cho mình một nửa,

còn một nửa kia để lại cho người.

Làm việc

Chỉ cầu một nửa mỹ mãn,

còn một nửa kia để tùy duyên.

Mọi việc không nên quá cầu toàn,

vì cầu toàn sẽ không còn lối thoát.

Đối nhân xử thế không nên quá hà khắc,

vì quá hà khắc sẽ không còn bạn bè.

Biết nhún nhường, phóng khoáng, khẳng khái;

Biết bao dung, hào phóng, rộng lượng.

10

Lời thiện lành ấm áp nhân tâm, lời ác ý tổn thương lòng người

Lời nói,

là thứ vũ khí có khả năng sát thương mạnh nhất.

Không cần tốn một chút sức lực nào,

mà lại làm người khác tổn thương.

Một lần đau, có khi hết cả cuộc đời.

Làm người,

học cách nói chuyện là bản năng.

Nhưng để học cách nói sao cho tốt,

thì lại là một loại tài năng.

Lời hay,

thì đem đến cho người khác sự ấm áp.

Lời xấu,

lại đem đến cho người khác sự phiền muộn.

Lời tốt đẹp,

xua đi cái lạnh buốt, giá băng.

Lời ác ý
làm tổn thương lòng người,
khiến một đời không nguôi.

Cái miệng,
là dùng để nói lời hay, lẽ phải.
Ngôn ngữ,
cũng chỉ là phương tiện để truyền đạt thông tin.
Không nên
để miệng của bạn trở thành lưỡi dao sắc bén,
lời nói của bạn trở thành vũ khí hại người.
Lời hay ý đẹp, là một loại đạo lý.
Lời nói ấm áp, hòa nhã, là một sự tu dưỡng.

Có một sự thiện lương,
là nói lời phải nể tình.
Có một loại tố chất,
chính là nói lời hay ý tốt.
Bất luận là bao nhiêu tuổi,
đều phải làm được những điều này:
Không tung tin bịa đặt về người khác;

Không bàn tán về chuyện riêng tư của người khác.
Những lời đồn đại và phỉ báng

đều đến từ những kẻ tiểu nhân,
khước từ được thì chính là bậc có trí.

Làm người,
không nên nói lời tùy tiện.
Bởi,
lời tùy tiện không những
đem đến cho mình nhiều điều phiền phức,
mà còn
làm ảnh hưởng đến tôn nghiêm của người khác.

Làm người,
chớ dùng lời ác với người khác.
Bởi lời ác
không chỉ
dẫn đến sự xung đột đối với người khác,
mà còn
hủy hoại phẩm hạnh của bản thân mình.

Nói lời tốt đẹp
là minh chứng cho sự tu dưỡng,
Nói lời ý nghĩa
là trang sức cho vẻ đẹp bản thân.

Con người trong cuộc đời này,
làm người cho tốt, nói lời cho hay.
Những lời làm đau lòng người khác,
không nên nói.
Lời làm tổn thương người khác,
không nên nói.

Lời tốt đẹp
thì làm ấm áp lòng người;
Lời ác độc
sẽ làm đau lòng người.
Hiểu được nên nói như thế nào,
mới là người sáng suốt.
Học được cách nói lời hay,
mới là bản lĩnh thật sự.

Con người sống một đời,
nói nhiều tất sẽ có lỗi lầm.

Đừng để bản thân
vì miệng ăn mà phải khổ cực.
Đừng dùng lời ác độc
để xúc phạm tự tôn của người khác.

Học được cách làm một người thông minh,

để lời nói ấm áp của bạn

làm phương thuốc tốt nhất cho tâm hồn người khác,

để khuôn miệng đẹp xinh

đem tấm chân tình đến cho mọi người!

11

Người thông minh, ba điều không nên hỏi, năm điều không nên nói!

Người như thế nào, mới được coi là thông minh?

Có người cho rằng:

Người có trí tuệ cao,

tình cảm nhiều,

tiền tài lắm,

mới là người thông minh.

Thực ra,

không thể phủ nhận,

người có ba thứ đó là người rất thông minh.

Nhưng tôi lại nhận thấy rằng:

Một người thực sự thông minh,

là người phải cực kỳ sáng suốt;

Càng phải biết kiểm soát bản thân;

Biết làm chủ bản thân;
Hoàn thiện tốt công việc của chính mình.

Kỳ thực,
con người ở cuộc đời này,
làm tốt chính mình,
là quá tuyệt vời và hoàn mỹ rồi.

Bản thân,
giữ cho mình tâm hồn cao thượng;
Nói lời hay, thánh thiện.
Giữ cho trái tim ấm áp,
miệng không nói lời gây tai họa.
Chúng ta dành ba năm để học nói,
nhưng phải dành một đời để học cách im lặng.
Người biết cách im lặng, mới là người trí tuệ.

Người thông minh,
ba điều không hỏi và năm điều không nói.
Nếu là người có đủ thông minh để im lặng,
thì nhất định hiểu được
cái gì nên hỏi, cái gì không nên hỏi,
cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

** NGƯỜI THÔNG MINH, BA ĐIỀU KHÔNG NÊN HỎI*

1. Những việc không liên quan đến mình, không nên hỏi

Làm người,

đừng có để ý đến quá nhiều chuyện vặt xung quanh.

Chuyện không liên quan đến mình, ít thấy ít hỏi,

và tốt nhất cũng đừng nên xen vào,

nếu không sẽ chuốc lấy họa vào thân.

Hơn nữa,

những chuyện không liên quan đến bạn,

thì bạn dựa vào cái gì để mà xen vào?

Bạn có tư cách gì để ý kiến?

Nếu đó là chuyện bất bình, bạn có thể giúp đỡ.

Tuy nhiên,

nếu như chỉ vì bạn muốn được chú ý,

muốn được là người nổi tiếng,

thì bạn thật không hề sáng suốt rồi.

Một người thực sự thông minh,

sẽ không làm những việc ngốc nghếch như vậy.

2. Việc mà người khác không nói, thì không nên hỏi

Trên thế giới này,

mỗi người đều có những bí mật của riêng mình,

những nỗi đau cất giữ tận sâu đáy tâm hồn.

Nếu người khác không muốn chia sẻ với bạn,

thì bạn cũng đừng hỏi,
cho dù đó là người cực kỳ thân thiết với bạn.
Làm người nên hiểu rằng,
người muốn tâm sự với bạn, không đợi bạn hỏi,
họ sẽ tìm đến bạn mà trút bầu tâm sự.
Còn nếu người không muốn chia sẻ,
bạn lại gặng hỏi, sẽ khiến họ tức giận, không vui.

Một người thực sự thông minh,
là một người biết cách lắng nghe.
Bạn nói, tôi sẽ lắng nghe;
Bạn không muốn nói, tôi sẽ im lặng.

3. Tương lai những việc không biết, không nên hỏi

Trong thế giới tình cảm,
nhiều người thích hỏi những điều này:
Chúng ta có tương lai viên mãn không?
Tương lai chúng ta sẽ như thế nào?
Kỳ thực,
đối với tương lai, không ai biết sẽ ra sao.
Vì thực tế,
tương lai luôn có nhiều thay đổi,
không thể dự đoán được.
Người thông minh,

sẽ không bao giờ hỏi về tương lai.
Mà họ tin rằng,
con người đang sống, chỉ cần hiện tại nỗ lực,
thì sẽ có một tương lai tốt đẹp, huy hoàng.

** NGƯỜI THÔNG MINH, NĂM ĐIỀU KHÔNG NÊN NÓI*

1. Không nói lời oán trách

Con người sống, đừng nói lời oán trách.
Khi nói ra những lời oán trách,
chỉ khiến cho con tim càng chất chứa thêm
sầu muộn,
cũng sẽ làm cho bản thân cảm thấy nặng nề hơn.
Cuộc sống này
không giống như bạn tưởng tượng mộng mơ,
nhưng cũng không quá tồi tệ như bạn nghĩ ngợi.

Tích cực hơn, lạc quan hơn,
tập cách không oán trách, thì cuộc sống sẽ
tươi sáng, muôn màu.

2. Không nên nói điều khoa trương

Điều khoa trương,
nói thì rất dễ,
nhưng thực hiện được lại không dễ chút nào.

Một người,
nếu chỉ thích nói những điều khoa trương,
thì sớm muộn cũng sẽ bị thất bại trong tiếng
chê cười của thiên hạ.
Người thông minh,
không nói những điều khoa trương.
Bởi vì họ hiểu rằng,
nói quá nhiều điều khoa trương,
sẽ làm mất đi sự tín nhiệm của người khác,
chẳng khác nào tự chất đá đè vào chân mình.

3. Không nói những điều làm nhục người khác
Bệnh từ miệng mà vào, họa từ miệng mà ra.
Nói lời tốt đẹp,

làm cho người khác hạnh phúc như đắm mình
trong gió xuân.
Nói lời không hay,
khiến cho người khác tức giận như đi giữa
nắng hạ.
Người thông minh,
không nói những lời thóa mạ người khác.
Con người, ai chẳng có lòng tự trọng,
chúng ta không thể cứ mở lời là làm nhục

người khác.

Người hay thích làm điều đó,

thì nhất định cũng sẽ bị người khác làm nhục lại.

4. Không nói lời hai mặt

Người nói điều thị phi chính là người thị phi.

Người nói nhiều,

rắc rối đi theo, tai ương tìm đến,

phúc khí biến mất.

Người thực sự thông minh,

sẽ không làm những điều ngu ngốc như vậy.

Nơi thị phi không nên đến;

Lời thị phi không nên nói.

Đừng biến bản thân trở thành người thích thị phi.

Làm tròn trách nhiệm của mình,

tĩnh lặng hưởng thụ cuộc sống,

xây dựng niềm an lạc, hạnh phúc.

Há lại không tốt hay sao?

5. Không nói những bí mật của bản thân

Ai cũng có bí mật của riêng mình.

Bí mật một khi đã nói ra thì không còn là bí mật nữa.

Trên thế giới này,

không có bức tường nào hoàn toàn ngăn được gió.

Người thông minh,

không nói ra bí mật của bản thân mình.

Người đó sẽ giữ kín, chôn sâu ở trong tâm khảm,

như vậy mới tránh khỏi lo lắng và phiền phức.

Con người ở cuộc đời này,

phải quản lý bản thân mình cho tốt.

Đối trước bất cứ điều gì,

hay với bất cứ ai lớn mạnh hơn mình,

thì bạn cũng phải kiểm soát bản thân thật tốt.

Đó mới là cách làm của người thông minh,

và đó cũng là sự lựa chọn sáng suốt nhất.

6. Người thông minh, ba điều không nên hỏi, năm điều không nên nói.

Bởi vì không hỏi,

cuộc sống trở nên nhẹ nhàng.

Bởi vì không nói,

nên tránh được điều phiền phức.

Bất kể là ai,

đều phải kiểm soát tốt bản thân,

làm tốt chính mình,

giữ vững tâm hồn,

đi đúng con đường,

làm chủ lời nói buông ra.

Những điều không nên hỏi thì đừng hỏi,

những điều không nên nói thì đừng nói.

Hãy làm một người thông minh,

thong dong, an nhiên tự tại!

Chúc cho bạn

mỗi ngày luôn vui vẻ,

tích cực và lạc quan!

12
Thời gian sẽ làm rõ chân tướng!

** Trên thế giới này thứ gì vĩ đại nhất?*

Đó chính là thời gian.

Bởi vì:

Thời gian

sẽ làm rõ mọi thứ,

vén ra tấm màn của sự giả dối,

để bạn nhìn thấu lòng người tốt xấu.

Thời gian

có thể xuyên qua những lời nói dối đẹp đẽ,

để bạn hiểu được tình cảm thật giả.

Thời gian

như tấm gương,

hiện rõ trái tim chân tình.

Người nào miệng lưỡi lật lọng, làm trò giả dối,

người nào hành động, nhân cách đúng đắn,

thời gian sẽ cho biết thôi.

Thời gian như cái sàng, sẽ lọc ra tấm chân tình.

Ai trong thời gian ngắn, đồng hành với bạn nhất thời?

Ai che chở bạn lâu dài, giúp bạn cả đời?

Thời gian trôi qua sẽ rõ ràng cả thôi.

* *Thế gian này thứ gì công bằng nhất?*

Đó chính là thời gian.

Bởi vì:

Thời gian, sẽ chứng minh tất cả.

Ai được ai không,

gặp khó khăn rồi mới thấy tấm chân tình;

Ai tốt ai xấu,

gặp chuyện rồi mới tỏ tường tấc dạ.

Những người:

Đưa tay giúp đỡ bạn,

không được quên;

Quay lưng rời bỏ bạn,

không cần nhớ;

Thật tâm thật ý chờ đợi bạn,

không gây tổn thương;

Giả tình giả ý với bạn,

không cần thân quen.

Chỉ có thời gian
mới chứng minh được tấm chân tình.

Không cần vội, cũng đừng lo lắng,
thời gian sẽ nói ra tất cả chân tướng!

Là anh em tốt,
giàu nghèo không phân.

Là chị em tốt,
vui buồn cùng nhau.

Là tình nghĩa thật sự,
mưa gió cũng không rời.

Những trường hợp:
Người nhìn chưa rõ,

tình thấy chưa tỏ,
việc nghĩ chưa xong,
lòng trông chưa thấu,
tất cả hãy để cho thời gian mang đi thôi!

Thời gian

để lại những người trọng tình trọng nghĩa;

Rửa trôi đi những người phụ bạc vô ơn.

Thời gian

giúp ta bỏ xuống những lo lắng, muộn phiền;

Trân trọng những gì hạnh phúc nhất.

13

Không nói đâu có nghĩa là dại khờ

Có lúc phải chọn sự nhượng bộ,

đâu phải vì sợ hãi,

mà là không muốn để tâm.

Có lúc phải chọn sự cảm thông,

không phải vì thương hại,

mà là quý trọng nhau.

**Kỳ thực, có ai là kẻ ngốc đâu! Chỉ là không nói ra mà thôi*

Tranh luận một hồi,

chẳng thà giả hồ đồ,

chí ít thì còn giữ được thể diện.

Chúng ta không phải là thiếu lập trường,

mà nếu để mắt vào những thứ đó,

nhiều thì là xảo trá,

ít đi thì lại là ngu ngốc,

đâu đem lại lợi ích gì?

Người không có tầm nhìn,
thì dễ bị người khác lừa dối.
Người có tâm xét nét hơn thua,
thì lại không có bạn thật lòng

Chúng ta sống
Không phải để cho người khác xem,
vì thế chớ bận tâm người khác đánh giá.
Ánh mắt của người khác như thế nào,
cũng không cần phải bận lòng làm gì.

Chúng ta,
chỉ cần không hổ thẹn với chính mình,
thì tất cả đều được.
Trước những lời đồn đại nên giữ sự im lặng,
chỉ làm tốt công việc của bản thân.
Tất cả những thứ còn lại, đừng phiền lòng, bận ý.

Có người bắt nạt bạn bởi vì bạn quá thiện lương
Có người lừa bạn vì bạn quá đơn thuần.
Tại sao người khác đều đến kiếm chuyện với bạn?
Đó là do bạn không có sự nóng nảy,

không khéo nói năng.
Có chuyện thì tìm bạn, bạn liền đáp ứng;
Cần thứ gì của bạn, bạn lập tức đưa ra;
Phạm lỗi với bạn, bạn cũng chọn sự tha thứ;
Giả đáng thương,
ngay lập tức bạn mềm lòng chấp thuận.

Thời gian trôi qua,
họ quen dần sự bao dung của bạn,
mà quên đi tự nhìn lại sửa chữa sai lầm,
quen dần với sự giúp đỡ thường xuyên của bạn,
mà quên việc nói lời cảm ơn;
Họ xem sự giúp đỡ của bạn là lẽ đương nhiên,
không cần suy nghĩ đến cảm nhận của bạn,
và lại còn càng ngày càng quá đáng hơn.

Chúng ta lương thiện,
nhưng không nên quá mù quáng
Lòng tốt phải trao đúng người tốt,
thiện lương phải dành cho người thiện lương.

Đừng gặp ai cũng hy sinh tất cả vì họ,
vô tình chính mình đã giúp đỡ cho những kẻ vô ơn.

Chỉ khi gặp phải khó khăn thì bạn mới hiểu
Ai là người thật tâm, thật ý giúp đỡ bạn?
Ai là kẻ lạnh nhạt vô tình?

** Kỳ thực, có ai là kẻ ngốc đâu! Chỉ là không nói ra mà thôi*
Thiện lương không phải là mù quáng,
tử tế không phải là ngu xuẩn.

Bạn tốt với tôi,
tôi sẽ trả lại gấp bội phần.

Bạn lạnh nhạt với tôi,
tôi tuyệt không động đến bạn.

Nhân tâm đổi lấy nhân tâm,
chân tâm đổi lấy sự trân trọng.
Làm người
Phải đặt mình vào hoàn cảnh người khác,
phải có lương tâm.

14

Tha thứ chính mình, cũng là một hình thức phóng sinh!

Tha thứ cho mình,

không giày vò bản thân

chính là một cách để giải thoát.

* *Con người*

Quen thuộc nhất mà cũng xa lạ nhất,

không ngoài bản thân mình;

Gần gũi nhất mà lại không thân thuộc,

cũng chính là bản thân.

**Con người có hai con mắt là để nhìn ra thế giới*

Nhìn vạn vật, nhìn con người,

nhưng lại không thể nhìn nhận chính mình.

Nhìn thấy sự mất mát của người khác,

nhưng lại không nhìn được nhược điểm của

bản thân.

Nhìn được tham vọng của người khác, nhưng lại

không thấy sự keo kiệt của mình.

Nhìn được sự gian ác của người khác,

nhưng lại nhìn không ra sự ngu ngốc của chính

bản thân.

**Một người muốn giải thoát, đầu tiên phải nhìn thấu được bản thân mình*

Trong cuộc sống,

tính toán, so đo càng nhiều thì càng thêm khổ,

để ý càng nhiều thì càng khó chịu.

Chi bằng

học cách thả lỏng tâm tình,

mỉm cười cho qua mọi thứ, đâu cần phải nhiều lời.

Đừng mong cầu rằng,

mọi người đều nhìn rõ tâm tư,

hay hiểu được chỗ khó xử của mình.

Họ sẽ không vì sự mệt mỏi của bạn mà thương

yêu, lắng nghe tâm sự của bạn đâu.

**Xét cho cùng:*

Chúng ta đều là một mình một thể,

không có sự đồng cảm nhiều như vậy.

Trải qua nhiều chuyện,

rồi cũng trở nên thông minh hơn.

Có lúc không hiểu,
chẳng qua chỉ là không muốn đi tìm hiểu.

Có lúc xem không rõ ràng,
chẳng qua là không muốn làm nó rõ ràng thêm.

Có lúc không phải là không để ý,
nhưng quả thật là lực bất tòng tâm.

**Cuộc sống là của bản thân mình*
Miệng lưỡi là của kẻ khác,
hà tất bạn phải hướng đến những người không
đáng để giải thích.

Người hiểu bạn,
không lấy bạn ra để bàn tán.
Người không hiểu bạn,
mới kiếm chuyện thị phi.

**Lúc phiền não:*
Nghĩ thật kỹ xem tại sao lại phiền não?
Bạn mới phát hiện,
thực ra đều không phải việc to lớn gì,

tính toán so đo cho nên mới sinh hậu quả vậy.

Chúng ta nên biết mọi sự,
cần đến thì sẽ đến,
tất cả đều do nhân duyên.

Thuận lợi rồi thì trân trọng cảm ơn,
gặp chướng ngại thì phải xem xét kỹ lại,
rồi sau đó buông xuống mà tiếp tục cố gắng.

Phải hiểu rằng,
cuộc đời con người,
khó tránh việc gặp phải những khổ đau,
khó tránh những lúc tâm tình phiền não.

15

Tình yêu là cố gắng không bị cô phụ, tiếc nuối

Yêu nhau,

cho dù phải chịu muôn ngàn vết thương

vẫn cam tâm tình nguyện.

Không hiểu tại sao,

chỉ là muốn được bên nhau dài lâu.

Gặp được nhau là tình duyên không hề hẹn trước.

Thích nhau là vận mệnh đã được an bài.

Không thể biết được yêu nhau đến nhường nào!

Chỉ biết rằng, bên nhau thực sự vô cùng hạnh phúc.

Chúng ta thường bị mưa gió của thế gian,

thổi lạc đến bến đò của thời gian.

Chỉ vì để được cùng nhau

có một cuộc gặp gỡ bất ngờ hoàn hảo.

Chưa từng nghĩ,

đến lúc quyết định chia xa nhau,
cũng là lúc cố gắng tuột khỏi tay nhau.
Chúng ta tùy ý để bản thân lạc trong thế giới của
riêng mình.

Có thể chúng ta gặp nhau quá sớm,
hoặc là duyên phận chúng ta đến quá trễ.
Dù rằng chúng ta đã từng là của nhau,
nhưng sau đó lại không còn bên nhau nữa.
Chuyện này không thể trách người,
cũng chẳng thể trách ta.
Chỉ trách chúng ta không có duyên phận.

Yêu là không cần có lý do!
Tình yêu như một rừng hoa mẫu đơn đang hé nở.
Hoa nở rồi thì không thể nhìn thấy nữa,
hoa tàn rồi liền rụng xuống hư vô.
Chân thành quay lưng, nhẹ nhàng nói câu từ biệt,
có thể ở nơi chân trời, có thể cũng là vĩnh viễn.

Sau này, làm gì có bỗng dưng nhớ lại!
Vốn dĩ trước giờ chưa từng quên nhau.

Thành phố này quá chật chội,

từng kỷ niệm đi vào hồi ức không thể ngủ yên.

Mỗi lần nâng cốc đều kính quá khứ một ly.

Kỳ thực chúng ta biết,

cho dù say đến ngã gục, tự sầu,

hồi ức đó một khi tay ta có thể nắm được,

ta vẫn để nó đưa ta đi.

Hy vọng đến một ngày, ta không còn nằm mơ thấy nữa.

Kỳ vọng đến một ngày, ta cũng không còn nhớ về nữa.

Một ngày nào đó, bỗng gặp lại trên con phố xa lạ.

Có lẽ, chúng ta cũng chỉ biết nói với nhau một tiếng:

“Đã lâu không gặp!”

Có một số người vội vàng xuất hiện, rồi lại vội vã rời đi.

Có một số tình cảm, mặn nồng, say đắm rồi cũng sẽ phai nhạt.

Có những yêu thương, nhớ nhung, sâu đậm rồi cũng sẽ chia xa.

Cứ nghĩ rằng

ngày tháng còn dài rộng.

Đâu ngờ lại là

khoảng thời gian chia xa vô tận.

Bờ này bến kia…

Chúng ta về sau,

... mỗi người một phương!

16
Gia đình là trên hết

Một đời người,
không biết rằng liệu có kiếp sau?
Đừng vì áp lực cuộc sống,
cũng như công việc của bản thân,
mà lấy gia đình làm nơi trút nỗi bực dọc.

Cuộc đời này,
cha mẹ đã vì mình mà vất vả, hy sinh tất cả.
Cuộc đời này,
anh chị em tình như thủ túc, tâm liền tâm.
Cuộc đời này,
người yêu quý bạn nhất
đã để phần tình cảm này trở thành tình thân,
cùng bạn tay nắm tay suốt cả cuộc đời.

Cuộc đời này,
những đứa con là người tiếp nối huyết mạch và
linh hồn của cha mẹ, tổ tiên đến thế hệ sau.

Hãy yêu quý gia đình mình,
bởi chỉ có gia đình là tốt với mình vô điều kiện.

Tích cực tiến lên,
nội tâm sẽ giữ mãi được thanh xuân.
Ý nghĩa của đời người
không chỉ nằm ở nơi bạn muốn đến,
mà còn nằm ở phong cảnh bên đường bạn đi qua.
Một người
bất luận vĩ đại hay bình thường,
hư vinh, danh lợi cõi trần thế đều không cần
phải để ý.
Quan trọng là bạn có biết rõ nội tâm mình đang
truy cầu điều gì hay không?

Giữ gìn trạng thái lạc quan,
tích cực tìm cầu mục tiêu trong nội tâm mình.
Con người như vậy sẽ luôn trẻ trung, tràn đầy
năng lượng thanh xuân.

Giữ gìn sức khỏe,
thân thể mới là vốn liếng lớn nhất của bạn.
Thân thể khỏe mạnh là nền móng cho tất cả,
không có sức khỏe thì mọi thứ cũng chỉ là sự

viển vông.
Không ít người dùng sức khỏe và sinh mệnh,
để đánh đổi lại tiền bạc, danh lợi;
Kết quả chỉ là lấy làn trúc mà đựng nước.

Làm việc và nghỉ ngơi có quy luật,
tập luyện chăm chỉ, điều độ.
Thân thể khỏe mạnh,
sẽ giúp bạn có được sự vui vẻ trong công việc,
giúp cho tình cảm gia đình thêm đầm ấm,
hạnh phúc.

Lạc quan
ung dung
mỉm cười xem mây trôi.
Để bản thân nỗ lực làm việc,
tận tâm rồi thì chỉ còn đợi nhân duyên.
Nhưng phải nhớ rằng:
Những thứ không thuộc về bản thân mình,
thì chớ nên ganh ty, yêu cầu quá đáng.

Chẳng cần quá quan tâm về kết quả,
nỗ lực hết mình thì nhất định sẽ được như ý muốn.
Giữ cho mình

một tâm thế tự tại,

một trái tim lạc quan.

17
Chợt nhận ra ta đã già rồi

Chúng ta mỗi ngày
đều không biết vì cái gì mà bận rộn đến thế!
Bất chợt nhìn lại mình trong gương,
bao gió mưa thời gian đã trải qua,
mà sao cuộc sống vẫn như cũ?
Chỉ là chúng ta đã thay đổi rồi.
Dung mạo của thanh xuân,
bất tri bất giác khắc lên mình dấu vết của thời gian.
Chúng ta không thể không thừa nhận,
mỗi ngày mỗi bận bịu,
cuộc đời cứ thế trôi qua,
chúng ta thì đều trở nên già đi.
Khi còn trẻ chúng ta đơn thuần như thế,
mà lúc này đã già dặn và kiên cường đến vậy.

Chính bản thân cũng không biết,
đã vượt qua bao nhiêu khó khăn và thử thách,
gặp qua không biết bao nhiêu tình người ấm lạnh.

Khi đến một độ tuổi nhất định,
đi qua một quãng đường đời đầy gió mưa,
ta mới dần hiểu rõ:
Đời người,
không thể chỉ một đường thuận lợi,
chắc chắn sẽ có lúc khó khăn, trở tay không kịp.
Cuộc sống,
không thể chuyện gì cũng đều được như ý,
đôi lúc sẽ có những điều phiền muộn không thể
giải quyết.
Trên thế giới này,
mỗi người đều có con đường đi của riêng mình.
Ai cũng có những khó khăn cần phải khắc phục,
không ai có thể dễ dàng mà vượt qua.
Tuổi càng nhiều trách nhiệm cần gánh vác
càng tăng.

Lúc còn trẻ,
chúng ta có thể tùy ý hành sự,
không cần phải quan tâm, sợ hãi điều gì.

Nhưng đến bây giờ,
khi phải tự gánh trên vai gánh nặng của cuộc sống,

chúng ta không có quyền để lựa chọn.
Khi mỗi người đã trở thành trụ cột của gia đình,
tất cả khổ đau
đều chỉ có thể ẩn sâu trong tim,
tất cả nước mắt
chỉ có thể lặng yên nuốt vào sâu tâm khảm.

Chúng ta bắt đầu trầm lặng hơn,
không còn mở lòng mình với người khác,
bởi vì,
không có ai là người thật sự hiểu mình cả.
Chúng ta phải trở nên kiên cường hơn,
mọi thử thách, gian khó đều phải tự mình đưa vai
gánh vác.
Bản thân mỗi người
ai cũng đều có khó khăn của riêng mình.
Cho nên,
chúng ta bắt đầu phải chín chắn hơn,
không được tùy hứng, cảm tính nữa.
Những người thật tâm bao dung chúng ta không
có nhiều!

18

Có được trái tim của một người, không hề dễ dàng

Yêu một người rất đơn giản,

chỉ cần thật tâm thật ý.

Giữ một người lại rất khó,

tâm hồn phải luôn bên cạnh không được rời xa.

Lúc yêu nhau,

hai bên điều gì cũng tốt.

Hết yêu rồi,

tìm điểm xấu, nghĩ cách để rời xa.

Hai người ở cùng nhau,

tới cuối cùng lại thành người xa lạ.

Khi xưa nói rằng bên nhau suốt cuộc đời,

cuối cùng chỉ còn lại một câu:“Xin lỗi!”

Yêu,

không phải là dùng những lời ong bướm để lừa dối,

mà là dùng hành động chân tình để thể hiện.

Yêu,

không phải là say đắm đến đất lở trời long,

mà thực sự vô cùng dung dị, bình thường ở cùng nhau.

Yêu,

không phải là lừa dối, lợi dụng lẫn nhau,

mà là cùng nhau chân thành chờ đợi.

Yêu,

không phải là ai lo chuyện người ấy,

mà là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia.

Dù bạn không đẹp, cũng không ghét bỏ,

bạn đơn thuần là một tuyệt phẩm ở trong mắt anh ấy.

Anh ấy có nghèo, bạn cũng đừng rời xa,

mà hãy để anh ấy ở trong trái tim bạn, như là một

báu vật vô cùng trân quý.

Yêu,

có lúc chỉ cần giản đơn như vậy.

Lòng không quan tâm đến tiền bạc và ích lợi;

Mắt không trông núi này nhìn núi nọ.

Hai trái tim cùng yêu thương nhau,

bỏ qua mọi lời đường mật;

Không bao giờ rời xa,
chính là thể hiện cho yêu thương thật lòng.

Không ít cặp tình nhân
sau này lại trở thành người dưng.
Có biết bao cặp vợ chồng
chia tay rồi thì như chưa từng quen biết.

Vì sắc đẹp mà quay đi,
bởi tiền tài mà phân ly!
Tình cảm như thế,
sao có thể nói là thật lòng.
Tình yêu như vậy,
không thể nào dài lâu.

Tình cảm chân thành nhất,
chính là: *Không bao giờ rời xa!*
Lời hứa tốt đẹp nhất,
chính là: *Cùng nhau già đi!*

Không quản
trải qua bao nhiêu giông bão, bao nhiêu khó khăn.
Không quản
cuộc sống gặp phải đắng cay, khổ cực như thế nào.

Yêu rồi thì đừng hối hận.

Nắm tay nhau, đừng bao giờ buông ra.

Có được trái tim của người khác,

thật không hề dễ dàng;

Giữ được người đó,

là hạnh phúc tuyệt vời không gì sánh bằng!

19

Đừng hỏi tại sao, mà hãy hỏi mình dựa vào cái gì?

Cuộc đời có ba chiếc chìa khóa:

Tiếp nhận, thay đổi và rời đi.

Không thể tiếp nhận thì hãy thay đổi;

Không thể thay đổi thì hãy rời đi.

Người lạc quan

chỉ cười quên đi sự oán trách.

Người bi quan

thì chỉ biết oán trách, mà lại quên đi nụ cười.

Vẻ đẹp thực sự,

không phải là khuôn mặt của tuổi thanh xuân,

mà là để tâm hồn mình luôn rộng mở.

Đừng hỏi người khác: “Tại sao”?

Hãy hỏi bản thân mình: “Dựa vào cái gì”?

Khoảng cách là điều đáng sợ.

Chúng ta không thể biết được rằng,

đối phương có còn nhớ tới mình không,
hay là đã quên rồi?
Có người đối tốt với bạn,
là bởi vì bạn cũng tốt với họ,
và bởi vì họ hiểu ưu điểm của bạn.

Bất luận là tình yêu hay là tình bạn,
mục đích cuối cùng
không phải là ở cùng nhau, mà là hiểu nhau và
hợp nhau;
Là người có thể cùng bạn vừa đi vừa trò chuyện,
dù là ở bất kỳ thời gian nào, vui buồn ra sao.
Đừng chờ mong tất cả mọi người đều có thể
hiểu bạn,
bởi vì, mỗi người có sở thích, yêu ghét khác nhau.
Bạn là củ cải, cà rốt,
thì sẽ không thể là rau lang, rau muống.
Thân bình,
tâm tĩnh,
mây nhẹ,
gió êm.

20

Đừng đi lấy lòng người khác khi trong lòng họ không có bạn

Giày không vừa thì đừng cố xỏ vào chân.
Không cần phải lấy lòng người khác,
khi mà trong lòng họ không có chỗ dành cho bạn.
Người không để ý đến bạn,
thì dù bạn có làm gì, người đó cũng chẳng động tâm.

Lấy lòng người khác,
khi mà trong lòng họ không có bạn,
sẽ làm cho bạn rất mệt mỏi.
Cứ phải nhượng bộ,
cứ phải chạy theo bước chân của người đó,
cuối cùng chỉ khổ cho thân thể, tâm trí này.
Thân thể hết năng lượng thì hãy nghỉ ngơi.

Đừng để hồn xiêu, phách lạc,
đâu còn là chính mình.

Lấy lòng người ta,
mà trong lòng họ không có bạn.
Người đó
chỉ thấy bạn làm phiền;
Người ngoài
thì thấy bạn đang làm điều hèn hạ.
Người yêu quý bạn
thì thấy bạn đang làm điều ngu ngốc.
Kẻ trong lòng không có bạn,
thì dù bạn có đối đãi tốt thế nào đi chăng nữa,
họ cũng chẳng động tâm.

Cuộc sống vốn không hề dễ dàng,
có rất nhiều người không liên quan đến bạn,
hãy sống tốt hơn cho chính bản thân mình.
Tri âm khó tìm, thâm tình khó kiếm;
Tình bạn cũng tốt, tình yêu cũng được,
dù là gì cũng đều không thể miễn cưỡng.
Dưa hái còn xanh thì không ngọt,
hãy quên đi người không để ý đến bạn.
Đổi lại bạn hãy trân trọng thời gian,
trân trọng những người thân bên cạnh bạn.

21
Chân tình đáng giá bao nhiêu?

Biển người vô tận muôn vàn,
hai người gặp nhau là duyên phận.
Vũ trụ bao la rộng lớn,
hội ngộ trái tim thật lòng là may mắn.

Nhân tâm khó đoán, chân tình khó cầu.
Gặp được một người vô tư tốt với bạn,
đây là phúc đức mà bao nhiêu người mong đợi.
Có một trái tim bao dung bạn, bạn nên cảm ơn;
Có người lo lắng bạn, bạn nên trân trọng.

Trong thế giới muôn màu ngàn sắc,
trong xã hội đầy rẫy chông gai này,
có biết bao nhiêu người lừa dối tấm lòng để
thân cận bạn;

Có biết bao nhiêu người giả nhân giả nghĩa để
lừa gạt bạn!

Nhiều lần không chừa thủ đoạn,
mỗi lúc luôn giữ ác tâm,
chỉ vì lợi dụng bạn để hoàn thành mục đích của họ.

Nhưng lại có một người
xem bạn còn quan trọng hơn chính bản thân.
Việc bạn cần, họ đem lòng hoàn thiện;
Việc bạn muốn, họ toàn tâm giúp đỡ;
Đánh mất gì cũng không sợ, chỉ duy nhất sợ
mất bạn.
Chỉ cần thấy bạn cười,
thì dù khổ dù mệt họ cũng vui lòng,
dù khó khăn gian nan nhất định chẳng sờn chí.

Vì thế,
tổn thương điều gì,
cũng đừng làm tổn thương người quan tâm bạn;
Đánh mất thứ gì,
cũng đừng đánh mất người tốt với bạn.
Trên thế giới này,
tiền mua được nụ cười giả dối,

nhưng làm sao đổi lấy được tấm chân tình!
Tiền mua được lời xu nịnh,

nhưng không thể nào đổi được tình tri kỷ, tri âm!

Nếu như bên cạnh bạn

có người từ đáy lòng họ tốt với bạn thật sự,

thì xin bạn nên trân quý người đó

như giữ gìn đôi mắt của mình.

Bởi người đó,

một khi mất đi, muôn kiếp khó gặp;

Một khi tổn thương, ngàn đời khó chữa.

22

Người thật sự quan tâm bạn, xưa nay không hề nói: “Lý do”…

Một người,
nếu như trong lòng họ có bạn,
bất cứ lúc nào cũng đủ thời gian dành cho bạn;
Nếu trong lòng người đó không có bạn,
họ sẽ luôn lý do: “Tôi không có thời gian rảnh”;
Còn nếu như người đó thực sự quan tâm bạn,
thì dù “xa mặt cũng chẳng cách lòng”.

Nếu người đó không quan tâm đến bạn,
họ sẽ thấy lãng phí thời gian cho bạn dù chỉ một giây.
Người thật sự quan tâm đến bạn,
sẽ không bao giờ nói với bạn rằng: “Mình rất bận”,
hay: “Mình không có thời gian rảnh”.

Người đó sẽ luôn dành ra một chút thời gian,
để đi với bạn, cùng bạn chuyện trò,
lắng nghe bạn tâm sự,

dù cho lúc đó họ đang rất bận.

Người không quan tâm đến bạn,
bạn có điện thoại họ cũng không nghe,
bạn có nhắn tin họ cũng không trả lời.
Cho dù bạn nói là có việc gấp,
cũng chỉ nhận lại câu: "Tôi bận lắm, để lúc khác nhé!"
Bạn nói nhớ người đó,
nhưng họ cười nhạt và nói rằng: "Biết thế,
nhưng tôi bận lắm!"
Với những người như thế,
bạn đừng quá quan tâm đến làm gì.
Thời gian của một ngày không nhiều.
24 giờ bằng 1.440 phút.
Một người dù có bận đến đâu,
cũng vẫn có thời gian rảnh rỗi để nghe điện thoại;
Dù có mệt đi chăng nữa,
cũng vẫn có chút ít thời gian để lướt web, nhắn tin.
Điện thoại luôn ở bên cạnh, có khi luôn ở trên tay,
chỉ là không quan tâm đến bạn,
nên không muốn trả lời bạn đấy thôi.

Người quan tâm đến bạn,
có bận thế nào cũng không bao giờ quên bạn.

Người đó sẽ vui mừng khi nhận được điện thoại
của bạn,
lập tức trả lời ngay khi nhận được tin nhắn của bạn.

Dù bận, dù mệt,
người đó vẫn có thời gian đi tìm bạn, ở cùng với bạn.
Người đó thực sự quan tâm, lo lắng cho bạn,
nên bạn đừng dại dột, ngu ngốc mà đánh mất họ!
Còn những người,
miệng luôn nói yêu quý bạn,
nhưng lại không muốn đi cùng bạn;
Nói thích bạn,
nhưng chẳng bao giờ đi tìm bạn.
Sự thật là,
họ không hề quan tâm đến bạn một chút nào,
bận chỉ là cái cớ,
mệt cũng chỉ là lý do.
Nhớ rằng,
người quan tâm bạn, sẽ không bao giờ bận;
Người quan tâm bạn, lúc nào cũng có thời gian.

23

Có rất nhiều thứ có thể gặp nhưng khó mong cầu

Có những thứ

cố ý tìm cầu có khi không được,

không mong đợi thì lại hay đến.

Vì thế,

nên giữ một trái tim an nhiên tự tại,

tất cả tùy duyên,

không oán trời trách đất,

chẳng hấp tấp vội vàng,

thuận theo tự nhiên,

đúng chuẩn mực,

không bi quan,

không khắt khe,

không bấn loạn…

Chúng ta không thể làm chủ cơ duyên,

nhưng có thể làm chủ chính mình.

Chúng ta không thể dự báo tương lai,

nhưng có thể làm chủ hiện tại.
Chúng ta không biết cuộc sống dài ngắn bao nhiêu,
nhưng có thể sắp xếp cuộc sống lúc này.
Chúng ta khó làm thay đổi được thời tiết,
nhưng có thể điều chỉnh được trạng thái của tâm hồn.
Vì thế mỗi ngày,
chúng ta hãy tự cho mình luôn tràn đầy hy vọng.
Dần dần chúng ta sẽ biết được,
rất nhiều thứ có thể gặp, nhưng khó mong cầu,
bởi vì nó chỉ đến một lần duy nhất.
Dần dần biết được,
nhân cách của mỗi con người khác biệt nhau
đến như thế nào;
Hai người thường chơi chung với nhau,
cũng chưa hẳn họ là một đôi bạn thân.
Dần biết được,
điện thoại di động
là để cho người khác sử dụng khi có việc cần tìm bạn,
chứ không phải là vì giao lưu tình cảm.
Biết được,
vui mừng, hạnh phúc sẽ đem lại ký ức,
đau khổ là do sự khác nhau giữa ký ức và thực tế
mang đến.
Tất cả mọi việc trong đời

không phải do tính toán mà đạt được,

thực tế là do nhân duyên đầy đủ mới thành công.

Thành đạt không phải do mong cầu,

mà do có trí tuệ, do chăm chỉ làm việc mà thành.

Tấm lòng rộng hay hẹp,

sẽ quyết định sự nghiệp lớn hay nhỏ.

Tâm hồn bạn bao dung rộng lớn,

thì bạn sẽ có được những gì tương ứng.

Gặp việc nên nhẹ nhàng, suy nghĩ thấu đáo;

Nâng lên được thì đặt xuống được.

Học cách

kiềm chế cảm xúc,

tiết chế ham muốn,

trừ bỏ tạp niệm,

ít so đo,

tùy duyên tự tại.

24

Đừng khiến sự nhường nhịn của tôi trở thành điều hiển nhiên đối với bạn

Nhường nhịn bạn,

không phải vì mắc nợ, mà bởi lòng tôi rộng lượng.

Nhẫn nhịn bạn,

không phải là sợ, mà bởi vì lòng tốt của tôi.

Có một số người,

cho sự nhường nhịn của bạn là hiển nhiên,

cho sự rộng lượng của bạn là điều phải có.

Không phải tất cả sự nhượng bộ, đều có được lời khen ngợi;

Không phải tất cả sự bao dung, đều đổi lại được tấm chân tình.

Người chịu thiệt thòi, trong lòng rất hiểu;

Người biết nhượng bộ, chẳng hề mơ hồ.

Ẩn sau sự nhẫn nhịn chính là chịu thiệt thòi.

Vì muốn mang đến sự thoải mái cho người khác,
nên đã giấu đi giọt nước mắt,
chỉ để nụ cười luôn nở trên môi.
Nhẫn nhịn,
thực sự không hề dễ dàng.
Nhẫn nhịn đúng người,
xứng đáng vô cùng;
Nhẫn nhịn nhầm người,
sẽ khiến chúng ta thêm sầu khổ.

Đừng để sự nhẫn nhịn của mình, trở thành điều
hiển nhiên.
Trên thế giới này, ngoại trừ cha mẹ,
không có ai đối xử tốt với bạn một cách vô điều
kiện cả.
Có người
đối xử tốt với bạn,
là bởi họ đang có ý đồ với bạn;
Mỉm cười với bạn,
là bởi vì đang muốn lợi dụng bạn.
Ai thật ai giả,
trong lòng nên biết rõ ràng;
Ai nhịn ai nhường

đừng nên làm tổn thương.

25

Sự thay đổi của một người, là bắt đầu từ nỗi thất vọng

Những tháng năm này, tôi đã đổi thay rồi,
trở nên trầm lặng hơn.
Xin bạn hãy hiểu rằng,
có sự trầm lặng đó là bởi vì tôi không biết phải
làm sao cả.

Những tháng năm này, tôi đã đổi thay rồi,
trở nên lãnh đạm hơn.
Xin bạn hãy tin rằng,
sự lãnh đạm của tôi là bởi vì nỗi thất vọng.

Tôi của trước đây,
toàn tâm toàn ý vì người khác.
Người khác nói gì, tôi cũng đều tin tưởng.

Suy nghĩ giản đơn rằng,
người với người đều giống nhau;

Bạn tốt với người khác, người khác sẽ tốt với bạn;
Bạn chân thành với người khác, người khác sẽ
không lừa dối bạn.
Nhưng,
bị tổn thương vài lần,
bị lừa dối vài lần,
bản thân tự sinh cảnh giác,
tự khắc đề phòng.

Nhắc nhở bản thân,
không phải tất cả mọi người đều đáng để bạn
toàn tâm toàn ý.
Một số người giao du với bạn, là để lợi dụng;
Một số người thân cận bên bạn, là để chơi đùa.
Ai đối với ai bằng tấm chân tình?
Ai đối với ai bằng cả tấm lòng?
Ai không sợ bị người khác lợi dụng?
Ai không sợ bị người khác làm tổn thương?
Đừng nên nói người khác đang tư lợi,
mà hãy hỏi bạn có thể rộng lượng được đến đâu?

Đừng trách người khác thay đổi,
mà hãy hiểu rằng có một số điều
không thể thoát khỏi quy luật vô thường của thế gian.

Sự thay đổi của một người,

là từ nỗi thất vọng mà bắt đầu.

Họ,

từ không có lời nào là không thể nói ra,

cho đến lúc không còn lời nào để nói;

Từ trong lòng không hề có sự phòng bị,

cho đến lúc phải tính toán thiệt hơn.

Là bởi vì:

Bạn không hề quý trọng,

cho nên tôi mới quyết định rời xa;

Bạn năm lần bảy lượt lợi dụng,

khiến cho tôi học được cách tự bảo vệ chính mình.

Đừng nói rằng người khác đã thay đổi,

hãy nhìn lại những gì họ đã trải qua.

Người kiên cường cũng phải nhụt chí,

nhất định là đã chịu đựng sự đau khổ quá nhiều.

Người nhiệt tình cũng trở nên lãnh đạm,

nhất định bởi vì vết thương lòng khiến họ buông tay.

Những tháng năm này, tôi đã đổi thay rồi.

Trước đây vì người khác,

giờ vì chính bản thân mình.

Trước đây yêu thương người khác,

giờ yêu thương chính mình.

Mối quan hệ như lúc đầu,

không thể quay lại được nữa.

Con người lạnh nhạt,

trái tim không thể nào tràn đầy nhiệt huyết.

Lấy lòng người khác,

xem sắc mặt của người đó mà làm việc,

chi bằng nói lời xin lỗi,

rồi quay người rời đi.

26

Quá nuông chiều sẽ khiến người khác trở thành kẻ vô dụng

Rắn không sợ nóng,

sói không quen người.

Bạn càng mềm lòng,

càng dễ bị người khác khi dễ;

Bạn càng nhượng bộ,

càng khiến người khác quay lưng.

Con người,

không được nuông chiều,

càng nuông chiều càng khiến họ trở thành kẻ

vô dụng.

Tình cảm,

không thể đợi chờ,

càng chờ đợi trong lòng càng nguội đi.

Nếu như cứ mãi độ lượng,

bạn sẽ mãi bị đè đầu cưỡi cổ.

Nếu như chỉ lựa chọn sự bao dung,
lỗi lầm sẽ càng thêm nghiêm trọng.
Con người,
lương thiện không có gì sai, nhưng cần có giới hạn.
Sự mềm lòng không phải không tốt,
nhưng tùy trường hợp và cần có nguyên tắc.
Đừng giúp đỡ những kẻ chỉ biết đến tư lợi bản thân;
Đừng tạo cơ hội cho những kẻ không biết tri ân.

Người không biết cảm ơn chính là một con rắn.
Ân tình của bạn trở mặt quên đi;
Lúc cần đến bạn thì cúi đầu, khom lưng;
Lúc không cần đến bạn thì xa cách, lạnh lùng.

Kẻ đối với bạn lòng tham vô cùng chính là con sói.
Đem sự bao dung của bạn trở thành thứ nhu nhược,
yếu mềm.
Không hề e sợ mà phạm lỗi, năm lần bảy lượt
lấn lướt bạn.
Họ hiển nhiên coi rằng,
Bạn nhượng bộ, thì bạn chính là người tốt.

Bạn cự tuyệt, thì bạn chính là kẻ tồi tệ.
Con người,

không nên lúc nào cũng để ý đến người khác.
Liệu có mấy người có thể đứng từ góc độ của
bạn mà suy nghĩ?
Con người,
cần phải chú ý đến cảm nhận của người khác.
Có mấy người thông cảm cho sự khó khăn và
chua xót của bạn?
Có nhiều lúc, bạn giúp đỡ người khác,
nhưng đến khi cần thiết lại chẳng hề có ai bên cạnh.
Đừng nghĩ rằng, sự chân thành của bạn có thể
đổi lấy tấm lòng của người khác.
Sự chân thành đôi khi đổi được nhiều nhất lại
là sự thất vọng.

Rắn không sợ nóng,
sói không quen người.
Lòng người khó có thể hiểu được.
Đừng biến người hiền lành trở thành kẻ ngốc;
Cũng đừng đem người chân thành trở thành vật
trang trí.
Sự hiền lành và chân thành một khi mất đi rồi,
bạn sẽ chẳng bao giờ có thể tìm lại được.

27

Phải chịu bao nhiêu đau thương nữa, bạn mới can đảm buông

Một trái tim
phải chịu tổn thương bao nhiêu lần,
mới buộc phải lựa chọn từ bỏ.
Một người
phải ngốc nghếch đến bao nhiêu lần,
mới biết rằng có một số kết quả không thể đợi chờ;
Một trái tim
bị tan nát không biết bao nhiêu lần mới hết cố chấp,
mới ngộ ra rằng trên đời chẳng hề có ai để ý đến bạn.

Thất vọng đủ rồi thì hãy rời đi thôi!
Đừng để chất chứa thêm nhiều sự tuyệt vọng nữa.

Người trong lòng có bạn,
sẽ chủ động đi tìm bạn;
Kẻ trong lòng không hề có bạn,
sẽ tự động làm lơ với bạn.

Thứ bạn đang đợi không phải là tình yêu,

mà chỉ là sự thương hại;

Thứ bạn mong muốn không phải là tình cảm,

mà chỉ là sự thương xót.

Giấc mơ chỉ là giấc mơ,

có đẹp ra sao cũng phải tỉnh dậy thôi.

Mối tình tuyệt đẹp nếu không thuộc về bạn,

thì dù có đớn đau cũng phải chấm dứt.

Tình cảm mà sưởi ấm không nổi trái tim của bạn,

thì có xứng đáng để bạn vì nó mà đau lòng?

Kẻ không biết trân trọng bạn,

thì không đáng để bạn chờ mong!

Tình yêu vốn dĩ không hề công bằng.

Bạn muốn vì anh ta mặc chiếc váy cưới thướt tha,

nhưng anh ta chỉ muốn khoác lên mình tấm áo cà sa.

Bạn muốn cùng anh ta hòa quyện như nước với sữa,

nhưng anh ta chỉ muốn bạn biến mất trong chốn cổ tích xa xưa;

Lúc bạn yêu anh ta,

cũng là lúc bạn tự tay trao cho anh ta một con dao.

Nếu bạn là người gặp may mắn,

anh ta sẽ dùng con dao đó để bảo vệ bạn;

Còn nếu bạn là người bất hạnh,
anh ta sẽ dùng chính con dao đó, rạch vào trái tim
bạn những vết thương lòng,
đớn đau tận cùng.

Tình yêu có nồng cháy ra sao,
cũng không chịu được bị sự lạnh lẽo tràn vào;
Trái tim có chân thành đi chăng nữa,
cũng không thể chịu được năm lần bảy lượt bị
bỏ rơi.
Nước mắt là thứ biểu lộ của tình cảm sâu kín.
Đau khổ là thứ lạnh lẽo vô hình.
Bị tổn thương vài lần,
thì hãy thu dọn hành trang để rời đi thôi.

Trên người bạn giờ đã đầy thương tích,
sao vẫn còn muốn toàn tâm toàn ý vì người đó?
Phải chịu đau thương bao nhiêu lần nữa,
bạn mới can đảm từ bỏ?

28

Nhân duyên đã hết, định mệnh chia ly, không nên cưỡng cầu

Nhân duyên tìm tới không phải cưỡng cầu;
Nhân duyên chưa đến cưỡng cầu cũng không được.
Biết bao kẻ si tình khốn khổ vì một chữ "duyên";
Biết bao cảm xúc bi lụy chỉ vì một chữ "si".
Yêu thương rồi không buông bỏ được,
chẳng thể lãng quên, giăng mắc rối ren.
Được mất hợp tan, ái hận tình thù,
một niệm buông tay tất cả trở về tự tại.

Nếu là duyên của bạn thì chẳng cần mong cầu;
Nếu không phải thì chắc chắn sẽ rời xa.
Vì vậy, nếu cứ âu sầu phiền não không thôi,
chi bằng hãy buông bỏ, tùy theo nhân duyên mà an yên;
Đừng làm khó mình, đừng làm tổn thương người khác.

Duyên đã cạn, đừng níu kéo,
níu giữ được thì cũng ôm lấy vô vàn sầu muộn;

Duyên đã tan không cần quá thương cảm,

bởi thương cảm chỉ để lại cho bạn nỗi cô đơn không bến bờ.

Duyên vốn là sự gặp gỡ của định mệnh.

Nhưng hoa nở ắt hoa tàn, có hợp thì có tan.

Trong suốt quá trình đó,

hẳn là có nhiều nuối tiếc, cũng có không ít bất lực.

Duyên đến duyên đi,

là sự kỳ diệu khó lường.

Dường như luôn có sợi tơ thần kỳ nào đó,

lặng lẽ âm thầm

kết nối những người có duyên lại với nhau,

để họ cùng trải nghiệm cuộc sống,

cùng cảm nhận nhân sinh.

Vui thích cũng được;

Âu sầu cũng xong;

Trải qua tức là trải qua;

Bỏ lỡ chính là bỏ lỡ.

Cuộc đời vốn là hành trình một chiều

không thể quay đầu làm lại.

Nhưng con người chúng ta

lúc nào cũng không tiếc công sức và tâm huyết

đi kiếm tìm thiên trường địa cửu, vĩnh viễn dài lâu,

giữ mãi những lời thề non hẹn biển.

Không biết rằng,

trên đời này làm gì có tình cảm vĩnh hằng;

Lấy đâu ra tình yêu không bao giờ thay đổi;

Cũng chẳng có trái tim nào trường tồn như đất trời.

Từ trước đến nay luôn là:

Duyên dễ tan,

tâm dễ đổi,

tình dễ nhạt,

cho nên chúng ta

đừng cố tìm kiếm những tình cảm nhạt nhòa

lãnh đạm;

Đừng vì một tình yêu sai lầm mà tan nát cõi lòng.

Duyên đã hết,

định mệnh chia ly,

không nên cưỡng cầu.

Đời người

mặc định mọi cuộc gặp gỡ

đều là sự sắp đặt của chữ duyên.

Tất cả chẳng có gì là đúng hay sai,

duyên đến chân thành đối đãi,

duyên đi đừng hối tiếc mãi.

Mỗi khúc ân tình,
khi có rạn nứt chẳng thể trọn vẹn như thuở ban đầu,
không thể quay lại như những ngày xưa.
Khi hai người ở bên nhau chỉ còn đau khổ và tiều tụy,
không bao giờ có thể tìm lại cảm giác vui vẻ và
hạnh phúc trước đây,
thì mối quan hệ đó không nên cố níu kéo.
Nhân duyên đã sắp đặt hai người
cùng đi với nhau trên một đoạn đường,
rồi rẽ nhánh chia ly.
Nếu bạn cứ khăng khăng trói buộc đối phương
ở lại bên mình,
thì cuối cùng cả hai sẽ đều tổn thương,
biết đâu lại trở mặt thành thù?

Cuộc đời hẳn có nhiều điều tiếc nuối,
yêu không được,
giữ không nổi,
níu kéo không xong,
thì hãy buông tay, bình tĩnh đón nhận.
Khi duyên đã cạn,
dù có làm gì cũng đều là phí công vô ích,
chỉ còn một khoảng trống không vô nghĩa.

Có lẽ,
bạn không tin có sự "can thiệp" của nhân duyên,
hoặc là cứ cố chấp khư khư giữ sự chấp trước của
bản thân.
Nhưng khi trải qua thời gian xoay vần,
chứng kiến nhiều cảnh duyên đến, duyên đi,
nghe nhiều câu chuyện đến cuối cùng rồi vẫn
chia ly;
Bạn sẽ ngộ ra,
nhân duyên là kết quả gần như đã an bài.
Mặc cho bạn có cưỡng cầu đến thế nào
cũng chẳng thể thay đổi sự thật của nhân duyên.
Nhân duyên tìm đến, chẳng phải cưỡng cầu,
thuận lẽ tự nhiên, bình thản đối diện.

Nhân duyên đã cạn,
tình cảm nhạt nhòa,
yêu đương phai màu,
thì chia ly là điều định sẵn.

Thời gian vẫn không ngừng trôi,
con người luôn luôn thay đổi,
cho dù ai rời xa ai thì cũng vẫn phải sống thật tốt.

Bạn đừng đánh giá quá cao mối tình sâu sắc của mình.
Bạn hy sinh cho đi tất cả
nhưng trong mắt của người không yêu bạn
thì đều không đáng quan tâm, không có giá trị.
Bạn cũng đừng đánh giá thấp khả năng tự vực dậy
của bản thân,
con người không bị ràng buộc tình cảm lại càng tự do.

Có rất nhiều việc không hề khó quên như bạn nghĩ;
Có một số người không hề quan trọng như bạn
tưởng tượng.
Tất cả đều đã sớm được nhân duyên sắp đặt,
có miễn cưỡng mong cầu cũng không được.
Nếu bạn
cứ muốn đắm chìm trong cảm giác níu kéo
không thể buông bỏ,

tiếp tục bối rối vướng mắc,
giày vò trong suy nghĩ hoài niệm,
thì cho dù bạn cố gắng hết sức,
nhiệt huyết sôi nổi bao nhiêu,
đến cuối cùng
cũng chỉ còn lại một trái tim chằng chịt vết thương.

Một mối tình sức cùng lực kiệt;
Một cuộc đấu tranh không mục đích;
Một mối quan hệ không vui vẻ, hạnh phúc.
Chỉ một người sẵn sàng để hy sinh và cho đi,
yêu đương mệt mỏi, cuộc sống khổ sở
đều không phải tình yêu thực sự,
sớm muộn gì cũng sẽ tan vỡ.

Những gặp gỡ trong chốn nhân gian,
nhân duyên có thể mang đi,
thì đều là người đi ngang cuộc đời mình;
Nhân duyên giữ lại
mới là người đáng để chúng ta dành cả cuộc đời
này nâng niu, trân trọng.
Người muốn đi thì chẳng thể giữ được,
càng miễn cưỡng càng kết hận thù;

Người muốn đến chẳng ai ngăn được,
cuối cùng bạn vẫn phải đối diện.
Xem nhân duyên là điều nhẹ nhàng
có thể buông bỏ thì mới được tự tại.
Duyên tụ, duyên tan đều là nhân quả.

Nhân duyên tìm đến chẳng phải cưỡng cầu;

Nhân duyên chưa đến cưỡng cầu cũng không được.

Đời người trăm năm,

tụ tan, được mất với trần thế,

nói cho cùng cũng chỉ là một hạt bụi nhỏ nhoi.

Được mất thì sao?

Hợp tan thì sao?

Đứng trước nhân duyên,

chúng ta đều là những quân cờ đã được sắp đặt

từ trước;

Nghe theo sự sắp đặt của nhân quả,

tất cả thuận theo nhân duyên,

tùy duyên mà tan hợp,

duyên hết rồi cưỡng cầu còn lại được gì?

Mỗi mối quan hệ đều có sự nông sâu,

mỗi đoạn nhân duyên đều có dài, có ngắn.

Tình cảm có sâu sắc đến mấy

cũng chẳng vượt qua được duyên mỏng;

Nhân duyên có dài lâu

cũng chẳng vượt qua được tình nhạt.

Nhân duyên không dành cho bạn

hà cớ gì vì tình mà khốn khổ?

Đau khổ vì tình, cảm xúc nhạt phai,

nhân duyên hết rồi thì tốt nhất vui vẻ rời đi,
đừng làm khó người khác,
đừng làm khổ chính mình.

Tất cả những sự việc và con người chúng ta gặp gỡ
trong cuộc đời này
đều dựa vào thời gian, đều do nhân duyên.
Thời gian đã điểm,
nhân duyên đã cạn,
tình cảm nhạt nhòa,
những thứ đã qua hãy để nó đi qua.
Nếu không thể quay trở lại thì tốt nhất đừng thử
quay đầu.
Nhân duyên chưa đến thì kiên nhẫn chờ đợi,
hãy làm tốt chính mình, cưỡng cầu cũng vô ích.

Thời gian, nhân duyên đến rồi
thì dù có ở góc biển chân trời cũng sẽ tìm đến
với nhau.
Nhân duyên thế gian đều như vậy,
khi hợp hãy giữ gìn cho tốt;
Khi tan hãy an nhiên đón nhận.
Kề vai nhầm người
chính là để gặp gỡ đúng người.

Cho bản thân một chút thời gian,

nhân duyên đã tới, thời điểm đã chín muồi,

tất cả sẽ chảy trôi theo đúng quỹ đạo của nó.

29

Giữa thế giới phù hoa, học cách tiếp nhận rồi lựa chọn buông xuống

Điều mình cần đâu có bao nhiêu,

sao mong muốn lại quá nhiều?

Bôn ba đó đây,

bận rộn tháng ngày, tụ tán phân ly,

đến đến đi đi,

bao nhiêu lần thất vọng,

vô số lần thị phi.

Bởi vì,

nhân duyên bắt đầu,

nào ai biết khi nào kết thúc.

Học cách tiếp nhận

những ngày tháng bình yên;

Học cách tiếp nhận

bản thân dung nhan dần lão hóa,
những người thương yêu từ từ lìa xa,
người thân về lòng đất mẹ cả đời không được gặp
lại nữa.

Tiếp nhận rồi thì học cách buông xuống.
Không để ý những tang thương;
Không ghi nhớ chuyện đau lòng xót dạ.
Khi người ta không giữ tình nghĩa, xa rời mình,
thì trước đó chúng ta đã chủ động buông bỏ.
Hiểu được tất cả đều tùy duyên,
buông xuống là một loại phẩm chất tốt đẹp.
Mùa xuân có ngàn hoa
Mùa thu thêm trăng sáng
Mùa hè tặng gió mát
Mùa đông lạnh tuyết rơi.
Nếu không có việc gì để lo lắng, ưu sầu,
chẳng phải cuộc đời này ngày nào cũng là ngày Tết.

Thời gian trôi nhanh như bóng câu qua cửa sổ.
Bạn đừng cho rằng chúng ta còn nhiều thời gian,
để rồi không kịp thực hiện ước mơ, một đời tiếc nuối.

Không còn bao nhiêu ngày tháng nữa,

con sóng trước không còn quay lại,
thời gian qua rồi chẳng cách gì níu kéo.
Nên tự nhắc bản thân nhất định phải làm những
việc có ý nghĩa.
Bởi chỉ những điều tốt đẹp của cuộc đời này
mới là chất liệu làm nên một thế giới tâm hồn
tươi đẹp.

Không quên ân nhân,
chẳng nhớ điều xấu,
thôi nghĩ thị phi,
chớ ghi oán hận.
Hạnh phúc nhất của cuộc đời là
tìm được chính mình,
sống đời bình yên, thong dong tự tại.
Học được tiếp nhận,
thản nhiên buông xuống;
Học được lựa chọn,
không vướng bụi trần.

30

Việc xưa chỉ còn trong ký ức… Viết cho chính mình

Mỗi ngày,

bận rộn kéo dài

từ lúc thức dậy đến khi vào giấc ngủ.

Mỗi ngày mỗi ngày

cuộc sống cứ lặp lại như vậy,

bạn sẽ nhận ra rằng:

Người khác chỉ hỏi bạn kiếm được bao nhiêu tiền?

Mà chẳng có ai lo lắng, quan tâm:

Bạn có mệt hay không, có vui hay không?

Cuộc sống vốn dĩ như vậy!

Người khác chỉ xem kết quả,

còn lại là cả một quá trình bùi ngọt đắng cay bạn

phải tự mình trải qua.

Có lúc bạn không biết tại sao lại mệt,

mệt nơi thân thể,

hay mệt bởi tâm hồn đã quá thương đau.

Đối mặt với tất cả sự mệt mỏi đó,
chúng ta chỉ có cách duy nhất là mỉm cười kệ
ngày tháng trôi qua.
Suy nghĩ thấu đáo một chút thì cuộc sống này
không hề đơn giản.
Mỗi ngày phát sinh những việc mà bạn không
thể lường trước,
vui buồn,
hờn giận,
bất lực,
đau lòng,
có lúc vừa khóc vừa cười,
có khi giải thích không hết ý.
Bất luận là sự việc xảy đến như thế nào thì đó
cũng đều là thử thách của bạn.
Khi đối diện với những giây phút cuối cùng của
cuộc đời,
bạn sẽ phát hiện ra rằng tất cả chỉ như áng mây trôi.

Cuộc sống này, mỗi khó khăn đều tự mình nếm trải:
Ốm đau tự mình chịu đựng,
mệt mỏi tự mình cố gắng,
khó khăn chấp nhận trụ vững,
đau khổ một mình giấu kín,

muộn phiền tự mình đè nén,
đau thương một mình nhẫn chịu,
rơi lệ lặng lẽ lau khô,
thất bại tự thân đứng dậy.
Sinh ra trên cuộc đời này một cách đơn giản,
sống từng ngày từng ngày đơn giản,
nhưng cuộc sống lại chẳng hề giản đơn.
Bạn cũng vậy!
Tôi cũng vậy!
Tất cả mọi người đều như vậy!

Cả một cuộc đời trải qua,
chính bản thân mình là gánh chịu nhiều điều
khó khăn nhất.
Bởi vì,
bạn thật thà trung hậu,
lại chịu đựng không biết bao nhiêu tổn thương.
Bạn tâm hồn thiện lương,
lại nhận lấy không ít sự khó khăn, gian khổ.

Bạn tâm tính thẳng thắn, miệng lưỡi thật thà,
lại khiến bản thân đắc tội không ít người.
Bạn trút hết bầu tâm sự,
người ta lại chẳng xem trọng khiến bạn rơi nước

mắt không ít.

Cuộc sống vốn như vậy, nên đối diện thì đối diện.
Những gì trải qua, hãy xem đó là một kinh nghiệm;
Những gì trải nghiệm, cứ xem đó là một bài học.

Những sự đau khổ trong cuộc đời,
đem ra kể lể than khóc,
không những không nhận được sự an ủi,
mà là lại thêm một vài chuyện thị phi cho thiên hạ.

Những việc phiền muộn đem ra tâm sự,
không nhận được sự hỗ trợ của mọi người,
mà ngược lại mang về không ít phiền muộn cho
chính mình.

Những tâm trạng buồn tủi đem ra giãi bày,
vốn không nhận được sự thông cảm,
mà còn trở thành chuyện tán gẫu lúc trà dư tửu hậu
cho mọi người.

Trên thế giới này,
nghe chuyện cổ tích thì nhiều,
nhưng hiểu được chuyện cổ tích chắc có mấy ai?

Những ngày tháng về sau:

Ăn thưởng thức,

ngủ an lành,

kiếm tiền đủ dùng,

tiêu xài hợp lý.

Bận lòng chi giận hờn những người không đáng;

Dại khờ chi để mất ngủ những chuyện không nên.

Chúng ta đến với thế giới này,

nào ai tính toán kiếp sau sẽ sống giống như bây giờ!

Bởi vậy,

đã sống

thì hãy sống

cho thật đáng sống!

31

Khó tìm không phải tình yêu mà là sự tin tưởng

Không có ai yêu thích sự cô độc cả!
Nhưng so với sự thất vọng, buồn rầu của tình cảm
thì cô độc lại có ý nghĩa hơn rất nhiều.
Tôi rất mong muốn nhìn bạn lần cuối,
nhưng tôi sẽ không lên tiếng yêu cầu gặp bạn.
Không phải vì tôi là người kiêu ngạo,
mà bởi vì nếu tôi muốn gặp bạn,
và bạn cũng tự nguyện muốn gặp tôi,
thì cuộc hội ngộ của chúng ta mới thật sự có ý nghĩa.
Sau này, cho dù chúng ta không còn gặp lại nhau nữa,
chỉ mong muốn:
Tôi sống ung dung,
bạn đời tự tại.

Giả như trong tương lai chúng ta còn có duyên
gặp gỡ, cũng mong rằng:
Tôi có thể điềm nhiên,

bạn có thể bình yên.

Sau này tôi mới hiểu được,
có nhiều người khen ngợi, nói những điều làm
vui lòng bạn,
nhưng chỉ có người thực sự quý mến bạn thì mới
quan tâm cuộc sống của bạn có áp lực gì không?
Sự thất vọng của đối phương xuất phát từ những
lời hứa hẹn không bao giờ thực hiện.
Bạn nói: “Lần sau tôi sẽ không như vậy nữa!”
“Lần sau tôi sẽ không làm như thế!”
Nhưng bạn không hề có một chút gì thay đổi hết.
Mọi người có thể bao dung bạn khi bạn chưa
trưởng thành,
nhưng sẽ không ai chấp nhận việc bạn không
chịu lớn lên.
Chúng ta giống như người có trí tuệ luôn an ủi,
khích lệ người khác.
Nhưng lại như kẻ ngốc, cả ngày trách móc
chính mình.

Khi an ủi người khác bạn nói câu nào cũng có lý
hết cả;
Còn khi bản thân gặp việc

bạn như rơi vào bùn lầy không thể nhấc chân

lên được.

Đôi khi chúng ta không vượt qua được chính mình.

32

Buông xuống áp lực, buông xuống muộn phiền

1. Mệt mỏi hay không do tâm mình quyết định

Căn phòng của tâm hồn nếu như không quét dọn sẽ đầy bụi bẩn.

Vì thế, hãy thường xuyên quét dọn tâm hồn,

khiến những nơi tối tăm nhất cũng trở nên sáng sủa;

Ném đi một số đau khổ không đáng,

thì hạnh phúc mới có không gian để tồn tại.

2. Buông xuống phiền muộn, hạnh phúc thật sự rất giản đơn!

Học cách

bình tĩnh tiếp nhận hiện tại;

Tự nói với bản thân,

tất cả hãy thuận theo nhân quả thôi!

Điềm nhiên đối diện với những tháng ngày giông bão;

Tích cực sống cho ý nghĩa một cuộc đời này;

Luôn lạc quan suy nghĩ cho dù có bất cứ chuyện gì xảy đến.

3. Buông xuống lười biếng, phấn đấu cải thiện cuộc đời

Nhắc nhở bản thân ghi nhớ:

Nếu như

bạn tinh tiến,

bạn mạnh mẽ,

bạn thiện lương,

thì suốt cuộc đời này,

bạn sẽ luôn là người tỏa ánh hào quang.

4. Buông xuống oán hận

Giữ mãi oán hận không bằng tự mình nỗ lực;

Đừng sống mãi trong sự phiền muộn, mà cô phụ cuộc sống này.

Thực ra, những thứ bạn đang có đã hơn người khác rất nhiều, có biết bao người đang thầm mong ước được một phần như bạn.

5. Buông xuống do dự, lập tức hành động sẽ có thành công vô hạn

Có một số người chúng ta nhất định phải quên đi.

Có một số việc là để chúng ta phản tỉnh.

Có một số thứ chúng ta nhất định phải thấu tỏ.

Nên buông tay thì buông tay,

có như vậy tâm tư của bạn mới thoải mái,

nắm giữ được những gì hạnh phúc, vui vẻ thực sự.

Cuộc đời,

có một số việc không thể đợi chờ,

có những khoảnh khắc không thể do dự,

nếu không làm được như vậy thì nhất định đem về những điều nuối tiếc.

6. Buông xuống tâm trạng nhỏ hẹp

Lòng rộng rãi, đất trời bao la!

Khoan dung là một loại đạo đức tuyệt mỹ.

Khoan dung người khác chính là nhường lối cho tâm hồn chúng ta bước đi.

Chỉ có ở trong thế giới khoan dung thì mọi người mới có thể tấu lên được khúc nhạc giao hòa của đất trời.

33
Học cách sống một mình

Tăng Tử nói: “Mỗi ngày, tôi đều tự xét bản thân ba việc: Giúp đỡ người có hết lòng không ? Kết giao với bạn bè có giữ chữ tín hay không ? Thầy truyền trao kiến thức, đã học tập và thực hành hay chưa?”

Con người rốt cuộc vẫn cần một khoảng thời gian trở về với nội tâm chính mình, yên lặng mà suy nghĩ. Từ từ tâm thái của bạn sẽ trở nên yên bình, không còn lo lắng tương lai sẽ mất đi cái gì, không còn hối tiếc những điều chưa đạt được.

Tôi thích nhất là được sống một mình, và đã dành phần lớn thời gian để sống một mình. Khi đó, tôi học được cách làm thế nào để sống với mình một cách thoải mái nhất.

Tôi không muốn bị bất cứ ai ảnh hưởng, thích chìm vào thế giới nhỏ của riêng mình, giống như vai chính trong các câu chuyện. Tôi có thể xem là một người thích đọc sách, cứ lấy đại một quyển sách nào đó trong nhà để đọc, cũng có thể khiến tôi sống qua được một đêm.

Đời người, thật ra là một quá trình học cách sống một mình. Dù có người đồng hành cùng bạn, thì bạn cũng phải tự mình cố gắng, tiến về phía trước.

Con người ta nhiều lúc vô cùng cô đơn. Cô đơn là một trạng thái thông thường của cuộc sống. Mỗi người ít nhiều rồi sẽ có ngày cảm thấy mình lạc lõng giữa cuộc đời này.

Tuy nhiên, khi trải qua tất cả, biết sống với nội tâm mình, trở về trong tĩnh lặng, ta sẽ nhận ra rằng : “Sống một mình không hề đáng sợ!”

34

Một đời lương thiện tất có phúc hậu

Làm người,

trong lòng phải có thiện lương.

Thiện lương,

phát xuất từ một nội tâm tốt đẹp.

Thiện lương,

là phẩm đức tuyệt diệu của con người.

Người trong lòng có thiện lương,

thì không bao giờ tính toán hơn thua,

luôn suy nghĩ vì người khác,

biết những gì cần làm, những gì nên tránh.

Người có tâm niệm thiện lương,

có thể sẽ chịu nhiều thương tổn,

có lúc phải chịu đựng thiệt thòi.

Nhưng,

sự thiện lương của bạn
sẽ được Phật và Bồ tát gia hộ.
Bạn thiện lương
những người bên cạnh cũng sẽ đối xử tốt với bạn.

Còn,
người luôn dữ tợn và hung ác,
sẽ làm cho mọi người chán ghét, lánh xa.
Người xấu ắt sẽ có quả báo xấu.

Cuộc đời của mỗi con người,
có thể bạn chỉ kiếm được ít tiền,
bạn không đẹp một cách xuất chúng.
Nhưng
bạn phải có một tâm hồn lương thiện,
không lấn lướt những người yếu thế hơn bạn,
không làm tổn thương những người yêu mến bạn.
Nếu có thể nhường nhịn, thì nên nhường nhịn.
Với những người cần sự giúp đỡ,
bạn hỗ trợ, dang tay bao bọc, chở che.
Hãy sống một cuộc đời hiểu biết và yêu thương,
làm người chất phác, thật thà, chuyên cần, chăm chỉ.

Có thể, một ngày bạn chưa làm được một việc tốt,

nhưng trong lòng bạn luôn có sự thiện lương.
Hàng ngày, mỗi việc bạn làm đều phát xuất từ tấm
lòng chân thành ấy,
thì cả cuộc đời bạn chẳng bao giờ phải hối hận,
luôn sống vui vẻ, an nhiên.

Thật ra, làm người tốt không khó,
làm việc tốt cũng rất đơn giản.
Nhưng khó ở đây là có khi cả cuộc đời bạn cũng
chỉ làm được một việc tốt lành.

Nếu một người không có sự thiện lương,
lễ Phật, lạy Phật bao nhiêu cũng là vô ích.
Chỉ có bạn mới giúp đỡ được bạn,
chỉ có thiện lương thì phúc báo mới tự đến.

Một cuộc đời con người,
đừng đánh mất đi bản tính thiện lương,
bởi đó là vốn liếng quan trọng nhất mà bạn có được.
Bạn có thể không giàu có,
nhưng nhất định không thể thiếu thiện lương.

Một cuộc đời con người,
đừng nên vì lợi ích mà đánh mất bản thân,

đừng vì mình mà làm tổn thương những người thân thiết;

Thành tâm, thật ý sống chan hòa với mọi người xung quanh.

Những việc bạn đang làm

luôn có Phật và Bồ tát dõi theo,

tổ tiên cũng luôn mong chờ bạn tích góp được

nhiều công đức.

Trồng nhân tốt, bạn sẽ gặt quả tốt.

Một đời sống thiện lương, nhất định có phúc hậu.

Bạn có tâm niệm thiện lương, cuộc đời bạn sẽ an lành.

35

Vội vội, vàng vàng… sao không chịu thư thái?

Vội vội, vàng vàng, cả một đời!

Có người nói:
“Cuộc sống luôn tiếp diễn.
Sáng nhìn bầu trời xanh,
chiều ngắm hoàng hôn xuống,
thời gian cứ trôi qua chẳng hề dừng”.
Đến cuối đời, quay đầu lại nhìn về quá khứ,
thầm nhủ:
“Mới đó mà đã mấy mươi năm rồi!
Tất cả không còn như trước nữa”.
Trước kia, nơi ấy là biển cả, nay đã trở thành nương dâu…
như khói mây khi ẩn khi hiện,
nào ai giữ được chúng ở lại với hư không?

Cho đến mặt trời, mặt trăng hay những vì sao kia,
đều chẳng thể vĩnh hằng.

Không gian vô cùng, thời gian vô tận,
chúng ta chỉ là những lữ khách nơi quán trọ trần gian.
Một cuộc đời chỉ trong hơi thở,
những gì đã trải qua, cũng chỉ như áng mây trôi.

Bởi vì cuộc sống quá ngắn ngủi,
cho nên bạn hãy luôn trân quý.
Những gì qua đi sẽ trở thành quá khứ,
hãy tự thức tỉnh và thư thái!
Trân trọng chính mình, trân trọng sự sống.
Đừng để những u uất, phiền muộn,
bào mòn thời gian quý báu của bản thân.
Ân oán, thị phi chỉ là huyễn mộng;
Oán hận, tình thù, công danh, lợi lộc, cũng chỉ là bọt biển.
Mặc thế gian hơn thua, được mất,
riêng bầu trời vẫn mãi trong xanh.
Phút cuối cuộc đời,
ta đem theo được gì?
Tất cả đều trở thành hư ảo,
còn lại chăng chỉ là hai chữ "hành trình".

Cố gắng vì một cuộc sống hạnh phúc,
chỉ mong cuối đời không phải nói hai chữ: "Giá mà"…

Trong cuộc đời con người:

Luôn ghi nhớ... những điều tốt đẹp.

Coi nhẹ... mọi ưu phiền của thế tục.

Buông xuống... tham lam, ích kỷ, si mê.

Mỉm cười... vượt qua mọi chông gai, thử thách.

Học tập gương tốt của tha nhân,

để quán chiếu và hoàn thiện bản thân mình.

Nhìn rõ những cảnh tượng xung quanh,

nhưng không để tâm hồn bị dính mắc.

Đừng chỉ ngưỡng mộ sự huy hoàng của người khác,

mà hãy trân trọng chính bản thân mình!

Cuộc đời vốn chỉ là giấc mộng!

Hà tất phải níu kéo khó khăn, phiền não làm gì.

Muốn có được thì hãy nỗ lực,

nỗ lực rồi thì hãy bằng lòng;

Thành công hay thất bại, cũng là một quá trình rèn luyện.

Tất cả công danh, lợi lộc đều chỉ là phù du,

duy có tâm hồn là theo bạn đến giây phút cuối cuộc đời.

Cuộc sống như một bài toán, đầy biến hóa khôn lường.

Tâm hồn của ta do ta làm chủ.

Tâm có yêu thương như đóa hoa xinh.

Thật lòng cống hiến, phụng sự,

ta sẽ chẳng có gì phải oán hận, thở than!

36
Không trả lời lại là đáp án

Dần dần lớn lên,
tôi không dám nương tựa vào người khác.
Bởi vì,
sợ lòng người sẽ đổi thay,
sợ lời hứa xưa không bao giờ trở thành sự thật.

Có nhiều lúc,
không trả lời lại là đáp án.
Con người chúng ta,
thường ngộ nhận chính mình,
khăng khăng rằng mình sống có tình, có nghĩa.
Nhưng thực tế, tâm trạng lại luôn thay đổi.
Khi yêu thích một người,
bạn trở thành một người ủy mị và chịu đựng,
chỉ chạy theo tiếng gọi của con tim.

Tin tưởng,
nương nhờ,

luyến tiếc quá khứ,

thì chính bạn

từng phút,

từng giây,

đang tự ngược đãi bản thân,

tự làm mình đau lòng và bất lực.

Đối tốt với chính mình,

đó mới thật sự là việc nên làm.

Trước phải yêu thương chính bản thân,

thì sau mới có thể yêu thương người khác.

Họ không trả lời tin nhắn của bạn,

bởi vì rất đơn giản!

Họ không quan tâm cũng chẳng hề coi trọng bạn.

Họ sẽ chỉ điện thoại cho những ai mà họ trân trọng, tin tưởng.

Khi người đó gọi tới, điện thoại vừa đổ chuông họ liền bắt máy,

tin nhắn của người đó đến họ lập tức hồi âm.

Nụ cười chỉ dành tặng cho những người quý mến;

Tấm lòng chân thật để dành cho những người thân thiết, yêu thương.

Khi quá quan tâm một người khác,

thì điều khó khăn là tự yêu thương chính bản thân mình,

vì khi đó, bạn chẳng còn nhận ra mình nữa.

Bạn luôn lo lắng mất đi người đó, nhưng liệu rằng:

Họ có lo lắng mất đi bạn không?

Họ có hạnh phúc khi bạn đến?

Và họ có luôn quý mến, trân trọng bạn như phút ban đầu hay không?

37

Không có ai ngu ngốc cả, chỉ là không muốn nói ra thôi

Trên thế giới này không có ai là ngu ngốc cả,

chỉ là không muốn làm cho rõ đó thôi.

Khi một người sống mà chỉ coi trọng lợi ích của chính mình:

Bạn nhẫn nhịn cho qua, họ sẽ nói bạn ngu ngốc;

Bạn gắng sức giành lấy, thì họ sẽ bảo bạn tham lam.

Người khác đến nương nhờ bạn:

Bạn giúp đỡ, họ cho điều đó là lẽ đương nhiên;

Bạn không giúp, họ nói bạn là kẻ vô tình.

Bất luận

bạn có nói thế nào,

người khác đều cho là vô nghĩa.

Bạn tốt đến thế nào,

cũng có người không thích bạn.

Dù muốn dù không,

vẫn có những người ghét bạn.

Bạn không thể cứu một người,

khi họ sống không biết tri ân, báo ân.

Rồi dần dần,

bạn sẽ học được cách giả bộ ngu ngốc,

không tham gia bàn luận những chuyện hơn thua, tốt xấu,

không tham dự vào những việc đúng đúng, sai sai.

Bạn sẽ học được sự im lặng,

những việc xảy ra trước mắt không nói,

những người không tốt thì chẳng kết giao.

Nếu bạn cho người khác là ngốc nghếch để lợi dụng,

thì chỉ gặp nhau ở cuộc đời này thôi,

nhất định không còn nhân duyên về sau nữa.

Với những người thật lòng yêu thương bạn,

bạn đừng so đo tính toán hơn, thiệt làm gì;

Hãy giữ gìn tấm lòng thật tình, trân quý ấy.

Gặp người tốt đừng nên lợi dụng họ;

Gặp người yếu mềm đừng khi dễ, làm tổn thương họ.

Người khác không quan tâm mình,

tại sao bạn lại phải để ý đến họ?

Hãy để dành sự thiện lương của bạn,

tặng cho những người trân trọng bạn, những người xứng đáng.

Con người khi gặp chuyện, mới hiểu rõ tấm chân tình:

Ai đối với bạn giả ngây, giả ngô?

Ai thật lòng lo lắng cho bạn?

Ai thấy bạn gặp chuyện lại trốn mất tăm?

Không ai là ngốc nghếch cả!

Tuy miệng chẳng nói ra, nhưng lòng đều thấu rõ.

Họ không muốn so đo hơn thua,

chỉ muốn sống cuộc đời giản đơn, mộc mạc,

hạnh phúc trong từng giây phút cuộc đời.

Điều đó còn quý giá hơn muôn ngàn châu báu!

38

Cứ sống tốt, chuyện đâu còn có đó

Khi mới bắt đầu cuộc sống tình cảm,
suy nghĩ đầu tiên của bạn là:
Thích hay không thích người kia?
Nhưng càng về sau, bạn cần phải suy nghĩ, tự hỏi:
Lúc này thích hay không thích chính bản thân mình?
Nếu thấy chính mình đã thay đổi quá rồi,
đến tự mình cũng không còn nhận ra bản thân mình nữa,
thì chứng tỏ rằng:
Mối quan hệ này không phù hợp với bạn.

Hai người kết giao cùng nhau
là để trưởng thành, để thăng hoa,
chứ không phải để bạn dần trở thành một tờ giấy nháp.

Bạn cảm thấy thất vọng, bởi vì bạn đã quá hy vọng.
Vậy thì, bạn đừng nên do dự nữa,
hãy mạnh mẽ đổi thay, một phút là chính mình

cũng đủ cả một đời hương vị.

Hãy cứ sống tốt đi,

cái gì đến ắt sẽ đến.

Mười năm sau, bình rượu cũ chính là bình rượu quý.

Chỉ mong bạn vẫn là người bạn cũ của tôi.

Hãy yêu và được yêu,

bởi cuộc đời này, chúng ta sống là để yêu thương.

Một cuộc đời của bạn

nên nhớ đừng đánh mất đi bốn thứ:

Tín nhiệm,

mối quan hệ,

lời hứa,

và tâm hồn thiện lương.

Bởi vì, những thứ này một khi đã mất đi,

thì chỉ còn lại âm thanh của sự thống khổ.

Khi đợi chờ thì nên vui mừng, háo hức;

Lúc gặp gỡ thì nên niềm nở, thân quen.

Tôi hy vọng

cuộc đời của mình,

vẫn như ý niệm ban đầu,

không có gì phải hối hận.

Cuộc sống là của chính mình,

hãy cứ sống tốt thôi!

Cái gì tới,

sẽ tới.

39

Cuộc đời giống như một dòng sông

Cuộc đời giống như một dòng sông

Không có con đường để quay đầu trở lại!

Bất luận là bạn mong muốn hay không,

thì nước sông vẫn chảy về phía trước.

Cuộcđời giống như một dòng sông

Không thể luôn thuận buồm xuôi gió,

hay chỉ đi theo một đường thẳng,

mà giữa dòng lắm lúc gặp sóng to, gió lớn,

có những khúc sông ẩn chứa hiểm nguy.

Nước chảy có lúc len lỏi quanh co,

nhưng lúc nào cũng chảy xuôi dòng về phía trước,

không bao giờ ngưng đọng.

Cuộc đời giống như một dòng sông

Đem những trở ngại biến thành động lực, mở rộng con đường;

Đem những phong ba bão táp biến thành phù sa theo nước vun bờ,

làm phong phú trải nghiệm cho chính mình;

Đem những ánh nắng gay gắt cho nước bốc hơi,

làm trong sạch, mát mẻ không khí.

Cuộc đời giống như một dòng sông

Có lúc lăn tăn sóng gợn,

lúc lại cuộn trào,

có lúc sóng vỗ dạt dào,

khi lại bình tĩnh,

có lúc thầm lặng,

có lúc quay cuồng.

Mỗi một giọt nước của dòng sông

đều mang một câu chuyện cổ tích.

Mỗi một dòng chảy đều chứa đựng trong mình những ký ức thân thương.

Cuộc đời giống như một dòng sông

Chỉ có việc luôn làm mới bản thân,

mới khiến cho cuộc đời mình phong phú hơn,

không còn khô khan, cạn cợt,

đưa mình tới điểm đích tuyệt mỹ nhất.

Cuộc đời giống như một dòng sông

Có lúc sóng dâng trào mạnh mẽ,
cũng có lúc bình tĩnh, êm đềm.
Gặp kẻ mạnh ức hiếp đều không lo sợ,
dũng cảm tiến bước, giữ vững tinh thần.
Gặp người tâm chí yếu mềm hơn,
không nhụt chí mà bỏ lỡ khích lệ, giúp đỡ họ tiến lên.
Luôn chấp nhận cơ hội và thử thách,
không sợ khổ, sẵn sàng cống hiến.
Có như vậy mới nhẹ nhàng đi đến bờ bên kia.

Cuộc đời giống như một dòng sông
Chúng ta là những người đi qua sông.
Muốn đi đến bến bờ tươi đẹp bên kia,
thì cần phải trang bị cho mình
đầy đủ phẩm chất thanh cao,
tâm hồn tuyệt vời nhất,
mới có thể đi hết hành trình.

Nên nhớ:
Cho dù phong ba bão táp lớn như thế nào đi nữa,
cũng không được nhụt chí.
Cho dù gian nan khổ nạn như thế nào đi nữa,
cũng không được buông xuôi.

40

Một mối quan hệ tốt đẹp nhất chỉ cần bốn chữ: “Không lấy lòng ai!”

Mối quan hệ tốt nhất chỉ cần bốn chữ:

Không lấy lòng ai

Bất cứ ai cũng không cần đi lấy lòng người khác.

Mối quan hệ thân mật và độc lập giữa người với

người có một nhân duyên rất kỳ diệu,

nên đừng quá cưỡng cầu.

Nếu hợp nhau thì nắm tay, đồng hành đi đến tương lai;

Nếu không hợp nhau, thì giữ một khoảng cách

bình thường khi tiếp đãi.

Thà cô độc, mà không dối lòng;

Thà có một chút nuối tiếc, chứ không tùy tiện;

Nếu người khác đủ khả năng chiếm một vị trí

trong tâm hồn của mình, thì hãy xem đó là bảo vật.

Còn nếu họ không đủ khả năng ấy,

thì cũng không cần phải lấy lòng họ làm gì.

Mối quan hệ tốt nhất chỉ cần bốn chữ:

Không lấy lòng ai

Cuộc sống không hề đơn giản,

nên đừng làm cho chính mình trở nên yếu đuối.

Nhìn nhận thoáng hơn,

thì mới khiến cho cuộc sống này được tự do, tự tại.

Nếu bạn càng nhạy cảm, càng suy nghĩ nhiều,

thì cuộc sống của bạn càng bị ràng buộc.

Với mọi người cần phải bao dung,

chứ không phải một mình nhẫn nhịn tất cả.

Mỗi người cần phải có nguyên tắc và giới hạn nhất định,

để người khác không tùy tiện làm tổn thương bạn.

Tục ngữ có nói:

"Người sống một đời, cỏ cây một mùa".

Đừng mơ hồ trải qua một kiếp người;

Đừng nhục nhã sống một cuộc đời;

Đừng vì lấy lòng người khác

mà che lấp đi sự trân quý của bản thân.

Bạn sinh ra đời vốn là duy nhất,

nên đã là vô cùng trân quý.

Bạn bè với nhau
là cả một quá trình mài giũa để có thể hòa hợp nhất.
Mối quan hệ thật lòng giữa người với người,
bao hàm trong đó biết bao nhiêu tranh luận.
Nhưng bao dung,
không có nghĩa bạn khổ tâm để đóng một vai diễn
chỉ làm cho người khác vui vẻ;
Cũng đừng lúc nào cũng lo lắng đối phương sẽ bỏ rơi bạn.
Tự do thể hiện tình cảm, suy nghĩ chân thật của mình.
Nếu như lấy lòng người khác để hưởng lợi
thì thực sự bạn là người quá nhu nhược, yếu mềm.
Cho dù kết quả trước mắt có đẹp như thế nào đi nữa,
cuối cùng cũng sẽ có lúc bị lộ ra chân tướng.

Tình cảm cần phải chân thật,
đem tâm hồn để bao dung tâm hồn,
đem tình thương để đáp lại tình thương,
đừng nên cố ý ngụy tạo hình tượng tốt đẹp,
để làm vừa lòng đối phương.

Mối quan hệ chân thật thì mới có kết quả lâu dài.
Càng phí sức để duy trì tình cảm thì sẽ càng cực khổ.
Bạn đâu thể nào ngụy tạo suốt cả cuộc đời,
nên chỉ cần sống trung thực, chân thành

bạn sẽ không phải lo lắng một ngày bị phát hiện dối gian.

Trên thế giới này không có một lời nói dối nào tuyệt mỹ cả.

Lời nói dối bất luận vì mục đích gì,

cuối cùng vẫn là sự giả dối.

Trên bước đường của cuộc đời,

nếu ai mà thật sự vì bạn thì sẽ mãi vì bạn.

Họ sẽ nhìn nhận, trân trọng nét đẹp tự do và độc lập của bạn,

nên đừng có ý nghĩ lấy lòng ai một cách thô thiển như vậy.

Mối quan hệ tốt nhất chỉ cần bốn chữ:

Không lấy lòng ai

Chúng ta cùng nhau mỗi người tự làm tốt chính

bản thân mình,

chứ không phải để lấy lòng người khác.

Mỗi con người là một viên ngọc quý độc nhất vô nhị.

Ở cùng nhau là vì chúng ta có quan điểm tương cận;

Làm cùng nhau bởi vì chúng ta có niềm vui tương hợp.

Thoải mái là một điều kiện rất quan trọng!

Trong mọi mối quan hệ

không cần phải ai hy sinh cho ai cả,

cũng đừng nên miễn cưỡng người khác,

tất cả đều thuận theo tự nhiên.

Người với người tương phùng là duyên,
hãy đối xử với nhau bằng cả tâm hồn.
Bất cứ ai trong chúng ta
đều không có cách nào biết được ngày mai sẽ ra sao,
không thể biết được tương lai sẽ diễn ra như thế nào,
nên hãy tự học cách trân trọng hiện tại.
Để mỗi ngày tâm hồn mình được tốt đẹp hơn,
thì trong thế giới rộng lớn này chúng ta mãi mãi là bạn bè.
Bạn sẽ gặp được một người thật sự hiểu bạn,
cùng nhau nâng một tách trà,
thổ lộ tâm tình cho vơi đi phiền muộn.
Trải qua những tháng năm cuộc đời,
sống hoàn toàn tự do, tự tại.

Lúc đó bạn không còn phải sợ nghịch cảnh cuộc đời nữa.
Bởi vì,
ở đâu đó còn có người
để cho mình dốc hết tâm can.

41
Câu chuyện "Tuổi thọ"

Lần thứ nhất

Ngọc Hoàng khi tạo ra con trâu và nói với nó:

"Trâu có thể sống 60 năm nhưng cần phải kéo cày cho con người!"

Con trâu nói:

"Như thế cực nhọc quá! Con không muốn sống nhiều như vậy, chỉ cần sống một nửa là đủ!"

Vì thế, con trâu chỉ sống 30 năm, còn lại 30 năm Ngọc Hoàng để đó.

Lần thứ hai

Ngọc Hoàng tạo ra con khỉ và nói với nó:

"Khỉ sẽ sống 30 năm, làm trò mua vui cho con người!"

Con khỉ nói:

"Như vậy quá tàn khốc! Con chỉ sống một nửa thời gian là đủ rồi!"

Vì thế, con khỉ sống 15 năm và nhường lại 15 năm. Ngọc Hoàng nhớ đó.

Lần thứ ba

Ngọc Hoàng lại tạo ra con chó và nói với nó:

“Mi có thể sống 30 năm nhưng chỉ giữ nhà cho con người!”

Con chó nói:

“Như vậy chẳng có gì thú vị! Thôi! Con chỉ xin được sống một nửa số thời gian đó thôi ạ!”

Vì thế, chó sống 15 năm và cũng trả lại cho Ngọc Hoàng 15 năm.

Lần thứ tư

Ngọc Hoàng tạo ra con người và nói:

“Công việc của con người chính là hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp. Ta cho các ngươi 25 năm”.

Con người mới nói: “Như vậy quá ngắn!

Chúng con không muốn sống cuộc đời ngắn ngủi như thế!”

Ngọc Hoàng suy nghĩ một lúc và nói:

“Vậy ta sẽ đem 30 năm của trâu, 15 năm của chó và 15 năm của khỉ toàn bộ đều nhường cho con người. Có nghĩa là: các ngươi sẽ có 25 năm của con người, cộng với 30 năm của trâu, 15 năm của chó và 15 năm của khỉ, tổng cộng là 85 tuổi”.

Từ đó về sau,

loài người 25 năm đầu là sống với tuổi thọ của chính mình.

Không buồn,

không lo,

hạnh phúc mỹ mãn.

Từ năm 26 đến 55 tuổi là sống tuổi thọ của con trâu.

Cả ngày làm việc,

chịu mọi khổ sở của cuộc đời để nuôi sống chính mình và mọi người.

Vất vả chịu đựng,

ăn không bao nhiêu mà làm việc sớm tối.

Từ năm 56 đến 70 tuổi là cuộc sống của con khỉ.

Lúc này là tuổi về hưu, ở nhà ngày ngày vui đùa với cháu chắt.

Từ năm 71 đến 85 tuổi sống với tuổi thọ của con chó.

Độ tuổi này không làm gì nữa,

chỉ ở trong nhà, rất ít ra đường, lâu lâu ho vài tiếng.

Vì thế, sống trong cuộc đời chúng ta sẽ chiêm nghiệm ra vài điều:

1. Có những lời nói thật mà chúng ta cần phải thức tỉnh

Đồng hồ sáng sớm báo thức,

điều đó nói rằng bạn vẫn còn sống;

Không thể ngủ nướng thêm nữa mà phải bước

xuống đi làm, có nghĩa là bạn không thất nghiệp.

2. Nhận được một số tin nhắn rủ nhau đi tụ tập, ăn uống

Điều này chứng minh bạn vẫn còn có bạn bè.

Có lúc bạn nghe những lời góp ý,

dù không thuận tai, nhưng điều này có nghĩa là

vẫn còn người khác chú ý đến bạn.

3. Áo quần càng lúc càng chật đi

Điều này nói lên cuộc sống của bạn đủ ăn, đủ mặc.

Lâu lâu nghĩ việc đi du lịch nước ngoài cho biết đó biết đây,

cho bạn thấy cuộc sống còn rất nhiều điều để phấn đấu.

4. Rất muốn nghỉ ngơi nhưng không cách nào thực hiện được

Điều này nói lên vị trí của bạn không ai có thể thay thế.

Bạn xem đoạn văn trên mà cảm thấy vui,

thì chính là cuộc đời bạn còn đang hạnh phúc.

Người nam dẫu có đẹp đi chăng nữa,

mà không gánh được trách nhiệm thì đó là đồ vô dụng.

Người nữ có mỹ miều đi chăng nữa,

mà không có hướng phấn đấu thì cũng là đồ bỏ đi.

Cuộc sống không phải chỉ có an nhàn.

Cuộc sống khổ cực một chút cũng không lấy gì là lo lắng cả.

Vốn đã đến cuộc đời này,

thì hãy sống làm sao để hạnh phúc nhất!

42

Lòng người như một chiếc bình trống

Một chiếc bình trống:

Bạn đổ nước vào thì trong đó là nước.

Bạn bỏ rác vào thì trong đó là rác.

Cuộc sống con người cũng giống như chiếc bình trống,

bạn đổ vào đó cái gì thì cuộc sống chính là cái đó.

Trong lòng chứa đầy

sự thiện lương,

khoan dung,

chân thật,

lòng cảm ơn

thì cuộc sống của bạn hào quang tỏa sáng.

Khi bạn gặp bất kỳ mâu thuẫn nào,

hãy trở về tìm lại chính bản thân mình.

Chỗ nào chưa tốt thì sửa đổi, tu chính.

Những điều không tốt của người khác, sẽ bị pha loãng, xóa mờ đi trong tâm hồn bao dung, rộng lớn của bạn.

Trong tâm mà chứa

đố ky,

hoài nghi,

giận dữ,

bất mãn

thì cuộc đời của bạn chỉ toàn là u ám.

Cho dù cuộc đời có cho bạn bao nhiêu cơ hội,

cũng sẽ bị phá vỡ bởi tâm lý bất thường của bạn.

Cuối cùng bạn cũng chỉ biết oán trời, trách người mà thôi!

Nếu thực sự trong tâm hồn bạn có mọi người,

thì bất kể khi bạn làm việc gì,

trước tiên đều suy nghĩ đến cảm nhận của người khác,

chứ không bao giờ lấy mình làm trung tâm.

Khiến cho người khác cảm nhận sự ấm áp, hạnh phúc,

tâm hồn của mình chỉ để cho chính mình,

thì khi gặp việc gì cũng tự mình chịu trách nhiệm,

tự mình gánh vác.

Trong tâm hồn chứa đầy sự thiện lương,

những việc thị phi, đấu tranh,

công danh, lợi lộc,

vinh nhục, được mất của cuộc đời,

sẽ không bao giờ che lấp được đôi mắt trí tuệ của bạn.

Trong tâm hồn bạn để cho hạt giống oán hờn,
thù hận mọc rễ, sinh trưởng thì kết quả là:
Người mà bạn oán giận chẳng hề tổn hại gì,
mà chính bản thân bạn đang tự làm mình bị tổn thương.
Vận mệnh của bạn, thành bại, quý tiện,
không liên quan đến chiều cao của thân thể hay
hình thức bên ngoài,
mà là do nội tâm của bạn đã chứa đựng những gì.

Nếu trong lòng chứa hạt giống thiện lành,
thì cuộc sống sẽ tốt đẹp.
Nếu trong lòng mạnh mẽ, kiên cường,
thì thân thể này sẽ có sức khỏe, kiện khang.
Nếu trong lòng có sự mỹ lệ,
thì cuộc sống bên ngoài sẽ rất tươi đẹp, kiều diễm.

Nếu trong lòng chứa đầy năng lượng,
thì thân thể tràn đầy sức sống.
Nếu trong lòng chứa đầy niềm vui,
thì đời sống tự tại an lành.
Nếu trong lòng chứa đầy niềm tin,
thì phong thái tự tin, nhiệt huyết.

Mỗi con người chúng ta như một chiếc bình trống.

Trong tâm hồn chứa đựng gì thì cuộc sống sẽ như thế đó.

43
Cô độc là bản chất của cuộc đời

Trải qua năm tháng cuộc đời,

chúng ta cần hiểu một điều:

Giây phút cuối đời

có người ở bên cùng bầu bạn, thì đó là hạnh phúc.

Còn giả như không có ai bên cạnh,

thì đó cũng là trạng thái bình thường của cuộc sống này thôi.

Bạn bè không phải là lúc nào cũng ở bên cạnh,

mà là có một người hiểu bạn sâu sắc, và bạn cũng

hoàn toàn tin tưởng, trân trọng người đó.

Tìm được một người như vậy là điều vô cùng

hiếm có trong cuộc đời.

Nếu tìm được thì hạnh phúc nào bằng!

Cuộc đời này đã định trước,

chúng ta là những kẻ lữ hành cô độc.

Bạn đừng hy vọng người khác hiểu bạn,

bởi vì người hiểu bạn,

ngoài chính bạn ra thì đâu còn ai nữa.
Cũng có lúc chính bản thân bạn còn không hiểu bạn,
huống chi là người khác!
Đi trên con đường cô độc này,
sự đơn độc đó là điều bình thường.
Nếu như không đơn độc,
có khi lại là điều không bình thường.
Bởi thế, chúng ta nên học cách:
Một mình luyện tập,
một mình tu tâm,
một mình đi tìm lại chính mình.
Sống cho đúng là chính mình,
đó chính là bạn đang có một cuộc đời huy hoàng.

Cô độc là bản chất của cuộc đời,
nếu bạn không thích ứng được với sự cô độc đó,
thì bạn không thể tồn tại nơi cuộc đời này.
Sống cho chính mình,
vui buồn tự trải,
nóng lạnh tự biết,
nhưng hãy nhớ luôn giữ một tâm hồn ấm áp.

Có thể,
ẩn sau nụ cười của bạn

là biết bao nhiêu đau khổ của cuộc đời.
Người khác nhìn không ra,
là bởi họ nhìn chưa thấu, cho nên không hiểu được.
Vui buồn tự trải,
đâu có ai có thể hiểu được những câu chuyện của
cuộc đời bạn.
Cuộc đời trải qua bao nhiêu khó khăn gian khổ,
cũng chỉ một mình bạn biết.
Người khác vĩnh viễn không thể nào trải nghiệm
được cuộc đời bạn.

Ở trên thế giới này,
nghe chuyện kể thì nhiều,
nhưng người hiểu được câu chuyện có được
bao nhiêu?
Bạn hiểu biết càng nhiều,
thì người hiểu biết về bạn càng ít,
cũng đừng kỳ vọng người khác sẽ hiểu về bạn.
Vì thế,
trước hết bạn nên hiểu rõ chính mình,
đó mới là điều quan trọng nhất.

Nếu
khách đã đi,

trà đã nguội,
thì hãy giữ cho tâm hồn mình được ấm áp.
Không có ai thương xót,
thì chính bạn phải kiên cường.
Khi không có ai hỗ trợ,
thì chính bạn phải đứng cho thật vững,
tự nương vào bản thân mình.

Bạn cần phải biết rõ,
không ai có nghĩa vụ phải hỗ trợ bạn,
không ai có nghĩa vụ phải lo lắng, suy nghĩ cho
những cảm xúc của bạn.
Bạn phải học được cách độc lập, tự chịu trách
nhiệm cuộc đời mình,
học cách tự thắp lên ngọn đèn soi sáng cho con
đường mình đi, sưởi ấm cho tâm hồn mình.

Bạn đừng quá hy vọng vào người khác,
cũng đừng quá mong mỏi ở bất cứ một ai.
Hy vọng là nguồn gốc của khổ đau.

Bạn hy vọng ở người khác càng nhiều,
thì sự thất vọng của bạn sẽ càng lớn.
Nếu đã mất đi sự hy vọng đối với người khác,

thì tại sao bạn không tự bản thân mình nỗ lực,

tự khiến cho cuộc sống của mình trở nên hạnh phúc?

Nếu bạn đối với người khác quá hy vọng,

thì khi bạn thất bại,

không phải do người khác thắng cuộc,

mà là bạn đang thua chính bản thân mình.

Người mạnh mẽ là người không bao giờ ỷ lại vào bất kỳ ai,

cũng không hy vọng vào bất kỳ người nào khác,

tất cả đều nương vào chính mình.

Chỉ có người yếu đuối mới nghĩ cách để nương vào

trời, vào đất, nương vào cha mẹ, hay bất kỳ điều gì đó.

Cuối cùng thì chính bản thân họ cũng không thể nương vào họ.

Trên con đường cô độc này,

bạn phải học cách nương vào chính mình,

đừng hy vọng vào người khác,

trừ khi bạn muốn thất bại và thua cuộc.

Nếu muốn thành công thì bạn phải nương vào

chính mình, đừng có hy vọng vào ai cả.

Cô độc là một trạng thái thường tình của cuộc đời.

Bạn phải học cách thích ứng nó, hưởng thụ nó.

Hưởng thụ cảm giác cô độc là:

Sẽ có đoạn đường,

bạn tự nương vào chính mình để bước đi.

Một số vấn đề,

bạn tự bản thân mình đối diện.

Một số đau thương,

bạn tự mình tìm cách chữa lành.

Có một số người,

bạn tự biết cách buông tay.

Những ngày tháng khó chịu đựng nhất,

bạn phải học cách nương vào chính mình,

tự an ủi chính mình,

tự khích lệ chính mình,

rèn luyện cho mình có nhiều dũng khí và niềm tin

để đối diện với cô độc,

sẵn sàng nghênh tiếp cơ hội và thách thức.

Cuộc đời giống như một cuộc tu hành,

chúng ta đã chú định mình trở thành những hành giả cô độc.

Chỉ có sự tu hành trong cô độc,

chúng ta mới rèn luyện được tâm hồn.

Ở trong sự cô độc đó,

chúng ta mới tìm được chính mình,

và hưởng thụ nhiều niềm vui của cuộc sống.

Trạng thái bình thường của cuộc đời,

chính là cô độc.

Khi cô độc,

bạn sẽ học cách tự tạo niềm vui:

Đọc sách,

viết chữ,

nghe nhạc,

làm cho phong phú thế giới tâm hồn của mình,

làm cho khoảng thời gian cô độc đó tràn đầy hương vị cuộc sống.

Bản chất của cuộc đời,

chính là sự cô độc.

Nếu bạn sợ cô độc thì bạn sẽ càng cảm thấy cô độc,

dần dần đi đến gần một cảm giác đổ vỡ, mất mát,

buồn thương;

Kết quả sẽ không thể tưởng tượng được.

Biết cách đối diện với cuộc sống cô độc này,

chúng ta sẽ có thêm dũng cảm, kiên cường,

có động lực chiến thắng sự cô độc,

tự mình biết hưởng thụ niềm vui trong cô độc,

làm mới bản thân trong cô độc.

Trong sự cô độc,

tìm lại chính mình,

sống cho chính mình,

và làm cuộc đời này càng tươi đẹp hơn.

Cô độc

là cuộc khảo hạch lớn nhất của cuộc đời.

Nếu không vượt qua được,

thì bạn không thể sống vui vẻ, an lành;

Nếu vượt qua được cửa ải đó,

bạn sẽ có một thế giới tuyệt đẹp ở trong tâm hồn mình.

Chúc bạn mỗi ngày đều:

tích cực,

lạc quan,

hạnh phúc,

vui vẻ!

44

Không thử làm sao biết nước nông hay sâu!

Không giao lưu,

làm sao biết người tốt hay xấu!

Bởi vì, đôi khi nói hay chưa chắc làm tốt.

Tôi thường lo lắng mất đi những người bên cạnh,

nhưng tôi lại quên hỏi mình rằng:

“Có ai sẽ sợ mất tôi hay không?”

Cuộc đời con người,

sống nỗ lực và biết quý trọng,

tự hỏi bản thân không hổ thẹn thì tốt rồi.

Có thể tôi không hoàn hảo, nhưng tôi rất chân thành.

Nên biết điều then chốt này:

Muốn kết giao với ai thời gian ngắn

thì chú ý tính nết của họ;

Muốn kết giao với ai lâu dài

thì chú ý đức hạnh của họ;

Còn nếu muốn làm bạn cả đời,

thì đặc biệt chú trọng nhân cách của họ.

Không nên kiêu hãnh tự cao,

giả dối vĩnh viễn không thể đổi lại sự chân thành của người khác!

Đối với người:

Có lúc nhìn lầm người,

không phải vì ta mù quáng,

mà bởi vì ta quá thiện lương.

Có lúc giúp nhầm người,

không phải vì ta ngu ngốc,

mà vì ta xem trọng tình cảm hơn.

Có lúc nhẫn nhịn,

không phải vì ta nhu nhược,

mà vì ta không muốn tranh giành hơn thua nữa...

Có một câu nói rất nổi tiếng:

“Nếu như tôi dùng cách bạn đối với tôi để đối xử lại với bạn, thì sợ rằng bạn đã sớm ra khỏi cuộc chơi rồi!”

Câu nói này thích hợp cho bất cứ mối quan hệ nào.

Chúng ta nên biết cách thay đổi góc độ cho nhau.

Nếu bạn là tôi, chưa chắc bạn đã có thể rộng lượng hơn tôi.

Người nam như một con sói,

bạn chọn đúng thì người đó sẽ bảo vệ bạn,

nếu bạn chọn sai thì người đó sẽ giày vò bạn!

Người nữ như một con rắn,

chọn đúng thì sẽ luôn quấn quýt bên bạn,

chọn sai rồi thì sẽ nhả độc hại chết bạn!

Bạn bè như một con đường,

chọn đúng sẽ giúp đỡ bạn,

chọn sai sẽ khiến bạn lạc đường lầm lối!

Người có tâm chân thành,

vô tình tiến vào tâm hồn của người khác một

cách tự nhiên.

Còn kẻ giả dối,

sẽ bị mờ nhạt trong tầm mắt của mọi người và

xã hội không lý do.

Bạn bè là gì?

Lúc phong quang danh vọng,

cùng nhau vui chơi ăn uống, đó là bạn bè trên bàn rượu.

Lúc nghèo cùng khốn khó, hoạn nạn,

có người hết lòng giúp đỡ mới là tình bạn thâm giao.

Bạn bè, nói mà không làm, đều là những kẻ giả tình giả nghĩa;

làm mà không nói, mới là bạn bè thật tâm thật ý.

Cho nên nói rằng:

Sự việc chưa xảy ra,

thì không biết ai thân ai sơ,

ai nhiệt tình, ai lẩn tránh.

Lợi ích chưa có kết quả,

không biết ai ở, ai rời đi.

Không thử, làm sao biết nước sâu hay cạn;

Không giao lưu, làm sao biết người tốt hay xấu.

45

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Nếu có một ngày tôi ra đi,

ai là người khóc đứt ruột gan kêu gọi tên tôi?

Nếu có một ngày tôi biến mất,

ai sẽ là người bôn ba khắp nơi tìm kiếm tôi?

Nếu như có một ngày, không tìm ra tôi,

ai là người nhớ nhung tôi mọi lúc mọi nơi?

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Trái tim ngừng đập,

đôi mắt từ đây hết mở rồi.

Thế giới có mỹ lệ đi chăng nữa, đâu nhìn thấy được;

Cuộc đời có tốt ra sao, cũng không cảm nhận được.

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Nằm ngủ nghìn thu dưới lớp đất dày,

hay hóa thành tro bụi theo gió mà bay.

Ngàn vạn vinh hoa, chớp mắt đã hết,

trăm năm sau, để lại chăng chỉ một nắm tro tàn.

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Không biết được thân này gửi ở chốn nào?

Tôi và bạn đâu còn gặp lại nữa,

chúng ta không ai là của ai hết.

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Lời xin lỗi lớn nhất xin dành cho bố mẹ,

bởi biết bao nhiêu lần khiến hai đấng sinh thành lo lắng;

Không yên tâm nhất là con cái còn đó,

bé nhỏ, côi cút, thiếu thốn tình thân;

Buông không nổi nhất là người yêu thương,

từng cùng thề nguyền hẹn ước, nay hóa thành bong bóng hư vô.

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!

Cuộc đời này,

Ân chưa kịp báo,

tình chưa trả xong,

nợ chưa hoàn đủ,

người chưa kịp quên,

lỗi lầm còn đó,

làm thế nào có thể bù đắp được đây?

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!
Vàng bạc, quyền lợi, phòng ốc, xe cộ,
sinh không mang đến, chết chẳng đem theo.
Thế giới này đối với tôi,
chỉ còn là một trò huyễn thuật.

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!
Ai là người thành tâm vì tôi cầu nguyện?
Ai là người ngày đêm nhung nhớ đến tôi?
Ai là người nháy mắt quên tất cả về tôi?

Nếu như có một ngày, tôi lìa xa trần thế!
Trong lòng người có tôi,
sẽ ngày đêm nhung nhớ, đau đớn khôn nguôi.
Trong lòng người không có tôi,
sẽ giả tình giả nghĩa, ngụy trang đau thương.

Hoa có héo tàn cũng sẽ đến lúc nở lại;
Cỏ cây khô úa, rồi sẽ có lúc vươn lên hồi sinh.
Chỉ có sinh mạng thì không có nở hoa lần thứ hai.
Con người chết rồi, thì sao có thể sống lại?

Sống một lần, không đơn giản!

Trân quý người thân, yêu thương chân tình.

Trân quý bạn bè, ân thâm nghĩa trọng.

Trân quý tất cả những gì bạn có được.

Đừng để đến lúc đi mất rồi

mới nuối tiếc thì không còn kịp nữa!

Phút cuối diệu kỳ...

46

Chúng ta cũng không còn trẻ trung gì...

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!
Tóc đen ngày ấy nay đã điểm sương phai,
thân thể đã bắt đầu nặng nề.
Trước đây thích sơn hào hải vị,
giờ thì rau dưa đạm bạc qua ngày.

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!
Dần dà chẳng muốn chuyện hơn thua.
Tha thứ được rồi thì bỏ qua,
việc gì nếu được thì đã buông trọn.
Không còn tự tìm phiền muộn,
chẳng thiết oán người, trách trời.

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!
Bắt đầu xem nhẹ vài món đồ,
không còn ỷ lại bất kỳ ai nữa.
Tiền do tự mình kiếm, cuộc sống tự mình quyết định;

Thương thì tự mình dưỡng, khổ tự mình chịu.

Không còn hy vọng quá nhiều nữa,

bởi biết rằng hy vọng chỉ vô ích!

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!

Nghĩ lại ngày xưa, cũng đã từng ngông cuồng.

Bây giờ ngoảnh đầu nhìn lại,

lúc đó sao mà bồng bột,

sao lại làm nhiều việc dại dột thế!

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!

Bắt đầu xuất hiện trạng thái già nua,

suy nghĩ thông suốt rất nhiều việc, nhìn thấu biết bao người,

chịu đựng được và thầm lặng hơn,

biết trân quý tình cảm, khoan dung với mọi người.

Chúng ta không còn trẻ lại được nữa rồi!

Việc gì cần nhìn thoáng thì hãy nhìn thoáng thôi,

việc gì cần quên hết thì hãy quên cho hết,

những ngày tháng còn lại có bao nhiêu đâu.

Thân thể cũng không còn như xưa nữa,

nên hãy yêu thương nó hơn,

tâm hồn đừng để khô héo,

phải chăm sóc, trân trọng.

Yêu quý phút giây hiện tại,

nắm bắt trọn vẹn mọi niềm vui cuộc đời.

47

Không cần hơn thua - luyện tâm trong ngày bất an

Con người ta đến một độ tuổi nào đó,

không còn muốn hơn thua với xã hội,

bởi đâu còn đủ sức nữa.

Không hơn thua với tiểu nhân,

bởi không muốn rước về phiền phức.

Không hơn thua với bạn bè,

vì không muốn xa nhau.

Không hơn thua với chính mình,

bởi vì sẽ tổn thương thân thể.

Không hơn thua với người thân,

vì sẽ khiến ảnh hưởng đến hòa khí.

Không hơn thua với việc cũ,

bởi nó không còn giá trị.

Không hơn thua với hiện thực,

bởi vì cuộc sống còn đang tiếp diễn.

Cuộc đời như một ván cờ,

cho nên,

bạn chỉ cần chơi tốt nước cờ của mình;

Khỏe mạnh mà sống,

bình thản mà vui,

chân thành mà quý.

Bận nhưng vui vẻ,

đó là

một sự hoàn mỹ,

một sự giàu có,

một sự hạnh phúc.

48

Người trung niên: Bốn chút, ba quên, một có

Người trung niên: Bốn chút, ba quên, một có

* *BỐN CHÚT*

1. Khỏe mạnh chút

Nếu không có sức khỏe,

thì gia đình, danh lợi, hạnh phúc

chỉ như hoa trong gương, trăng trong nước.

2. Mơ hồ chút

Để con tim mình

tùy gió mà bay,

tùy mưa mà rơi.

Việc lớn thì phải rõ ràng,

còn việc nhỏ thì cứ mơ mơ hồ hồ,

để cho con cháu làm.

3. Rộng rãi chút

Để bản thân mình có một tâm trạng tốt,

làm người có thể lúc nắm, lúc buông.

4. Vui vẻ chút

Để tâm hồn tự do bay lượn,

quên đi tất cả đau khổ xót xa,

để bản thân thảnh thơi bước vào tuổi già.

** BA QUÊN*

1. Quên tuổi tác

Đừng để tuổi tác trở thành lý do khiến mình trở

nên già đi, tư tưởng chậm tiến thủ.

2. Quên danh lợi

Danh lợi là thứ ngoài thân,

cuộc sống đơn giản mới là hạnh phúc lớn nhất.

3. Quên oán hận

Oán hận người khác

là việc làm của người ngu ngốc,

không xứng đáng cho mình ghi nhớ trong lòng.

** MỘT CÓ*

Một tri kỷ,

Người tri kỷ chính là tài sản quý giá nhất trong cuộc đời,

để lúc cô đơn, trái tim có chỗ dựa dẫm, nghỉ ngơi.

49

Có một loại lĩnh ngộ gọi là tỉnh mộng

Sống không biết mệt thì không gọi là con người

Người thông minh thường từ chối những lời giải thích.

Trong mắt nhiều người, giải thích chính là để che đậy điều sai trái.

Đôi khi không cần thiết phải giải thích, đối phương sẽ không tin lời giải thích của bạn đâu.

Nếu đã là bạn thì nhất định sẽ tin tưởng đâu cần phải giải thích.

Có nhiều việc vốn không cần phải giải thích, bởi vì càng giải thích càng khiến người kia nghi ngờ hơn thôi.

Trời không sáng bởi vì mưa chưa hết, mưa hết rồi thì trời lại trong thôi.

Cho dù bạn chân thành đến đâu, cũng chỉ là kẻ nói dối trong mắt người nghi ngờ bạn

Cho dù bạn đơn giản thuần nhất đến đâu, thì với người phức tạp, bạn chính là người mưu mô tính toán.

Cho dù bạn chuyên nghiệp đến đâu, với người không hiểu biết, bạn chỉ là người rỗng tuếch.

Vì vậy, điều quan trọng không phải là bạn không đủ tốt, mà là bạn chưa gặp đúng người.

Đừng quan tâm quá nhiều đến những đánh giá của người khác;

Không cần phải giải thích với những người đã hiểu bạn;

Còn với người không hiểu bạn thì giải thích cũng không có ý nghĩa gì.

Điều cần thiết nhất vẫn là tự hoàn thiện chính mình.

Bạn không thể mạnh mẽ ngay lập tức, nhưng hãy cố gắng để hạnh phúc!

50

Đi sai đường nhớ quay đầu, yêu nhầm người hãy buông tay!

Lòng người có qua có lại,

chân thành sẽ được chân thành đền đáp.

Tình cảm có cho có nhận,

dùng trái tim để sưởi ấm trái tim.

Gặp duyên lành sẽ không phải chia xa,

tình cảm chân thành sẽ được ở bên nhau mãi mãi.

Có bao nhiêu người nửa đường bỏ cuộc;

Có bao nhiêu người giữa chừng rẽ lối;

Có được mấy tấm lòng kiên trinh chung thủy;

Có được mấy cuộc tình không tan vỡ chia ly.

Có qua bao thử thách,

mới nhìn rõ lòng người thật giả.

Có cùng trải hoạn nạn,

mới thấu hiểu tình cảm nhạt nồng.

Tình thắm thiết chưa chắc đã bền lâu,

không quan tâm không có nghĩa là hững hờ.

Nhìn người bằng mắt rất dễ nhầm,

cảm nhận bằng tâm mình mới là thật.

Ở bên bạn thời gian lâu nhất chính là người yêu bạn nhất;

Đi cùng bạn con đường dài nhất chính là mối tình sâu đậm nhất.

Ai có thể đoán trước một ngày nào đó lại trở thành ngày từ biệt.

Ai có thể biết được lần gặp nào đó lại chính là lần gặp cuối cùng.

Có nhiều người biến mất không thấy nữa,

cũng có những ân tình sẽ dần nhạt phai đi.

Thời gian không giữ được ngày hôm qua;

Duyên phận không dừng lại ở phút đầu gặp gỡ.

Khi một vài cái tên chỉ là vệt mờ trong ký ức,

phải chăng mình đã quên trân trọng rồi?

Khi một vài ân tình trở thành hoài niệm,

có phải chỉ còn là niềm hối tiếc khôn nguôi?

Đừng để trái tim đợi chờ đến vô vọng;

Đừng để người ta nhớ nhung đến tan nát cõi lòng.

Được gặp nhau trong cuộc đời là điều không dễ dàng.

Tâm tình hòa điệu phải biết trân quý.

Tình cảm,

có lúc là

tự tổn thương mình.

51

Cảm ơn chính bản thân trong một năm qua

Chúng ta đều đang bận:

Bận công việc,

bận kiếm tiền,

bận gia đình, sự nghiệp.

dù hổ thẹn với chính bản thân,

nhưng vẫn phải cảm ơn về nó.

Chúng ta vì cuộc sống:

Chịu không ít khổ,

chấp nhận không ít mệt mỏi,

mệt không dám nói,

khổ không biết thổ lộ cùng ai.

Trong tâm giấu kín nhiều nỗi lòng,

mấy ai thấu hiểu,

ai người hỗ trợ?

Trong một năm qua:

Mọi sự đều do bản thân gánh vác,
trước giờ không cầu cạnh ai.
Thật là phải cảm ơn chính bản thân mình,
dù cực nhọc hay khó khăn,
cũng không hề từ bỏ.
Cắn chặt răng,
nén đau lòng,
kiên trì vững bước tiến lên.

Con đường đi qua:
Cảm ơn chính bản thân mình,
cho dù gặp phải gian truân,
hay khó khăn cùng cực nào,
cũng không hề ảnh hưởng đến phẩm hạnh,
đạo đức của chính mình.
Không quên đi lý tưởng của bản thân,
luôn giữ lại cho mình một nét thiện lương.

Một năm này qua đi:
Cảm ơn bản thân,
hai chân tự bước đi trên con đường cuộc sống,
khổ cực muôn vàn, đắng cay vẫn phấn đấu.
Dùng hai bàn tay kiếm tiền bạc,
dùng đôi vai gánh lấy trách nhiệm.

Không oán hận sự khổ cực và mệt mỏi,
luôn kiên cường dũng cảm đối diện.

Một năm này đi qua:
Cảm ơn bản thân mình,
nhanh chóng thích ứng được với xã hội hiện nay.
Cho dù cuộc sống có phức tạp,
vẫn giữ vững lập trường của bản thân.
Cho dù có chịu nhiều đau thương,
vẫn chân thành đối xử với mọi người.
Dùng một trái tim rộng lượng giúp đỡ người khác,
không oán hờn, cũng không thù hận.

Một năm này trôi qua:
Cảm ơn bản thân mình,
không bị khó khăn khuất phục,
không hề đầu hàng trước mọi chông gai.
Thất bại cũng không từ bỏ,
đau rồi cũng không gục ngã,
dựa vào bản thân,
tự mình đối mặt,
dũng cảm vững bước.

Một năm này trôi qua:

Cảm ơn bản thân mình,

học được sự quý trọng,

hiểu được cách buông xuống;

Không vì những người, những việc không đáng mà bận lòng;

Quý trọng đúng người tốt,

buông bỏ những việc không đáng quan tâm.

Một năm này trôi qua:

Cảm ơn bản thân mình,

trải qua nhiều việc,

gặp qua nhiều người.

Sống càng lâu,

biết càng rõ bản thân muốn gì.

Con đường trưởng thành,

càng lúc càng tươi đẹp hơn!